

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีต่อ
การจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

จ้ ย หยูนเหมย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

2549

**STUDY THE OPINIONS OF PIBULSONGKRAM RAJABAHAT UNIVERSITY
STUDENTS TOWARD THE LANGUAGE TEACHING PROCESSES OF
FOREIGN TEACHERS**

Zhai Yunmei

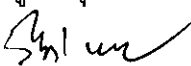
**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Field in Educational Administration
Pibulsongkram Rajabhat University**

2006

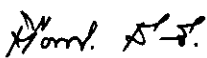

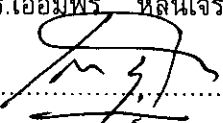
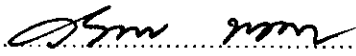
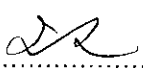
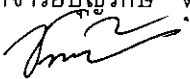
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของ
อาจารย์ชาวต่างประเทศ
ชื่อนักศึกษา Miss Yunmei Zhai
สาขา การบริหารการศึกษา
ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ
กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

.....ประธานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา
(ดร.สว่าง กุฬพัฒนวิบูลย์)
วันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ 2550

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนใจ เกียวชี่)

.....รองประธานกรรมการ
(ดร.เอ๋อมพร หลินเจริญ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ)

.....กรรมการสถิติ/วิจัย
(รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิ
(รองศาสตราจารย์บุญรักษ์ ดันท์เจริญรัตน์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ดร.ชนม์ชกรณ วรรณินทร์)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของ
อาจารย์ชาวต่างประเทศ
ชื่อผู้วิจัย นางสาวจ้อย หยุนเหมย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนภาษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ
ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ภาษานัญญุณ อุตสาหกรรม
ท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 ปีที่2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา
2549 จำนวน 246 คน สุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม
ข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ
การจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 70 ข้อ
มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
5 ระดับ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถาม
ที่สมบูรณ์จำนวน 223 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีความคิดเห็นต่อ
การจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศในภาพรวมและแต่ละรายด้านอยู่ใน
ระดับมาก

หลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2549

ลายมือชื่อนักศึกษา... 翟云梅
ลายมือชื่อประธานที่ปรึกษา...
ลายมือชื่อกรรมการที่ปรึกษา...

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาเป็นอย่างดีจาก ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษม บุญโญ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่างๆ ในการปรับปรุงจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคุณอดิเรก พันเขียว ที่ให้การชี้แนะเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และ ดร. ทวีศักดิ์ ชันยศ ที่ให้การชี้แนะบทความภาษาอังกฤษ ขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านที่ได้กล่าวถึง และผู้ที่ไม่ได้กล่าวนามในที่นี้ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุน และให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา จึงกราบขอบพระคุณทุกท่าน

คุณค่า และประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตเวทิตาคุณแด่ คุณพ่อ-แม่ ครู-อาจารย์ ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุน เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมาขอ น้อมคารวะแด่ผู้เขียนตำราวิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและนำมาใช้อ้างอิงทุกท่าน

Zhai Yunmei

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน.....	6
ความหมายและองค์ประกอบของการเรียนการสอน.....	6
การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ.....	13
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	19
คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิผล.....	21
สื่อการเรียนการสอน.....	25
การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน.....	26
การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	53
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงครามต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาว ต่างประเทศ	56
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	64
สรุปผล.....	64
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	76
ประวัติผู้วิจัย.....	89

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา.....	50
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	53
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่เรียน.....	54
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโปรแกรมวิชาที่เรียน.....	54
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาษาที่เรียนกับอาจารย์ชาว ต่างประเทศ.....	55
6	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาว ต่างประเทศ ด้านเนื้อหาวิชา.....	56
7	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของ อาจารย์ชาว ต่างประเทศ ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์	57
8	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาว ต่างประเทศ ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	58
9	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาว ต่างประเทศ ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	60
10	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาว ต่างประเทศ ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา.....	61
11	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาว ต่างประเทศ ด้านการวัดผลและประเมินผล.....	62
12	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาว ต่างประเทศ โดยรวม.....	63

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ	หน้า
1 ระบบการเรียนการสอน.....	10
2 แนวทางดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	12
3 ขั้นตอนการประเมินผล.....	31

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ที่วิถีชีวิตของคนไทยเริ่มคุ้นเคยกับภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับความเจริญทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้ภาษาต่างประเทศได้เข้ามาปะปนในภาษาไทยมากขึ้น ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน นอกจากนี้การเปิดกว้างทางการคมนาคมขนส่ง การค้าขายและอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ทำให้การสื่อสารยิ่งทวีความสำคัญยิ่งขึ้น ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมการใช้ภาษาและการดำเนินชีวิตของคนไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ภาษาต่างประเทศในปัจจุบันที่ทวีความสำคัญ และถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย โดยคนไทยนิยมใช้คำศัพท์ภาษาต่างประเทศเรียกชื่อของเครื่องใช้ เครื่องอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ เช่น แชมพู (Shampoo) โลชั่น (Lotion) ทิชชู (Tissue) นีเวีย (NIVEA) เนสกาแฟ (NESCAFFE) ภาษาจีน เช่น ซาลาเปา เกี้ยว และภาษาญี่ปุ่น เช่น โออิชิ (Oishi) คาวาอิ (Kawai) เป็นต้น ผลกระทบที่ตามมาคือเกิดกระแสนิยมเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น ทั้งในโรงเรียนระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไทยจึงได้นำนโยบายปฏิรูปการศึกษาเข้ามาใช้ โดยกำหนดให้มีหลักสูตรบังคับว่านักเรียนนักศึกษาทุกคน จะต้องเรียนภาษาต่างประเทศอีกหนึ่งภาษา เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาจีน เป็นต้น (ทิพย์สุดา นัยทรัพย์, 2548 : 38) การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบัน สถานศึกษาหลายแห่งได้มีการจัดการเรียนการสอนโดยอาจารย์คนไทย ที่จบการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศมา แต่ปัญหาที่พบคือการเรียนการสอนยังไม่ประสบความสำเร็จและนักศึกษายังไม่สามารถนำไปใช้กับเจ้าของภาษาที่แท้จริงได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพ การที่นักศึกษาจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี นักศึกษาจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมทางฝึกนักศึกษาให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตัวเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นนักศึกษาที่พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

(Lifelong Learning) ทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาต่างๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไม่ประสบความสำเร็จนั้น เนื่องจากอาจารย์ผู้สอน เพราะอาจารย์ผู้สอนจะเป็นบุคคลที่ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ และเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียน ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมทั้งในด้านบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถในการสอน ตลอดจนมีความเข้าใจในหลักการสอน และทักษะในการสอน (ถาวร สารวิทย์, 2523 : 89 – 90 ; ทวีศิลป์ พรหมสุวรรณ, 2542 : 29 – 30 ; ชาญชัย อาจิมสมาจาร, 2547 : 8 - 16) และคุณสมบัติเฉพาะที่จำเป็น สำหรับอาจารย์ผู้สอน ภาษาต่างประเทศที่จะทำให้เป็นผู้ที่สามารถสอนภาษาต่างประเทศได้ประสบความสำเร็จก็คือ ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจประเพณี วิถีชีวิตและศิลปวัฒนธรรมของประเทศเจ้าของภาษา ควรใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ดี เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา (Lin Zhu, 2006 : 91 - 93 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547 : 1 - 13)

ดังนั้น สถานศึกษาหลายแห่งจึงมีการจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยอาจารย์ชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง จึงทำให้อาจารย์ชาวต่างประเทศ เป็นที่ต้องการของสถานศึกษาในการสอนภาษาต่างประเทศ (พรพิมล เสนะวงศ์, 2547: 1) แต่อย่างไรก็ตาม สถานศึกษาบางแห่งไม่ได้กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ที่จะมาสอนภาษาต่างประเทศที่ชัดเจน โดยเฉพาะในด้านคุณวุฒิด้านการสอน จึงทำให้เกิดปัญหาในด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศขึ้น ดังงานวิจัยของหูเหลียงชัย กับ หลิวผิงผิง (Hu liangcai and Liu Pingping, 2004 : 102 - 105) และหวูชูฟาง (Wu Shufang, 2006 : 35 - 36) จากการศึกษา Barrett และ Kontra (2000 : 20 - 21) พบว่า การสอนภาษา ของอาจารย์ชาวต่างประเทศนั้น นอกจากจะต้องสอนวิชาทางด้านการฟังและการพูดแล้ว ยังจะต้องสอนวิชาการอ่านการเขียนด้วย ซึ่งปัญหาที่พบคือความเชี่ยวชาญในด้านการอ่าน และการเขียนนั้น ไม่ใช่ทักษะทางภาษาที่ทุกคนมีหรือถนัด ดังที่ Rajagopalan (2004 : 116) กล่าวว่า การเป็นผู้พูดภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่หนึ่งกับการเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการอ่านการเขียนนั้น ไม่ใช่สิ่งเดียวกันเสมอไป แม้ว่าจะเป็นเจ้าของภาษานั้นๆ ก็ตาม โดยความเชี่ยวชาญในการอ่านการเขียนนั้น นอกจากจะประกอบด้วย ความรู้ความสามารถในการลำดับเรื่องราวโดยใช้ศิลปะในด้านภาษา ความคิด และการใช้เหตุผลซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ไม่ได้มาจากพันธุกรรมหรือกำเนิดแต่เพียงอย่างเดียว แต่ได้มาจากการเรียนรู้และฝึกฝนซึ่งก็มีไม่เท่ากัน ผู้ที่ไม่ได้เรียนรู้และไม่เข้าใจวิธีการอ่าน การเขียน ย่อมไม่เข้าใจปัญหาของนักศึกษาและไม่สามารถสอนให้ได้ผลดี และในด้านภาพรวม พบว่า บางกรณีอาจารย์เจ้าของภาษา ไม่คุ้นเคยหรือไม่เข้าใจระบบการจัดการเรียน การสอนหรือระบบการศึกษาของประเทศที่ตนเองไปทำงาน ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียน การสอนของตนเองให้เข้ากับความต้องการของสถาบันการศึกษา ความสนใจ และ

ความต้องการของนักศึกษาได้ ดังนั้นจึงพบว่าบางครั้งเจ้าของภาษามักจะไม่ทำตามหลักสูตรหรือแผนการสอนที่สถาบันกำหนดไว้ ทำให้นักศึกษาไม่ได้เรียนบางเรื่องบางหัวข้อ ส่งผลให้การเรียนการสอนในวิชานั้น ไม่บรรลุเป้าหมายหรือความต้องการของหลักสูตร นักศึกษาก็ขาดคุณภาพตามที่มุ่งหวังเอาไว้ ยังผลให้ความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังว่าจะได้รับองค์ความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมจากอาจารย์ชาวต่างประเทศลดน้อยลงไปด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามเป็นมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในปัจจุบันมีอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาต่างประเทศทั้งหมด 14 คน ในจำนวนนี้มีอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษ 5 คน อาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาจีน 5 คน อาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาญี่ปุ่น 4 คน (<http://human.psu.ac.th/People/index.php>, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, 2550) จากสภาพการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศ ที่ได้มีโอกาสสอนภาษาต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่อาจเกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามว่ามีความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากน้อยเพียงใด ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนำไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัยโดยศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ด้านเนื้อหาวิชา
- 1.2 ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์
- 1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 1.5 ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา

1.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่นและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เรียนภาษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2549 มีจำนวน 687 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่นและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เรียนภาษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 246 คน

3. ด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ด้านการกำหนดเนื้อหาวิชาที่สอน บุคลิกภาพของอาจารย์ การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับนักศึกษาและด้านการวัดผลและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้หรือคำแนะนำแก่ผู้เรียนโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ประกอบด้วยความคิดเห็นที่มีต่อการกำหนดเนื้อหาวิชาที่สอน บุคลิกภาพของอาจารย์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับนักศึกษา และการวัดผลและประเมินผล

ภาษา หมายถึง ภาษาต่างประเทศที่นักศึกษาเรียน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

อาจารย์ชาวต่างประเทศ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่สัญชาติไทยในมหาวิทยาลัยพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2549

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเนื้อหาบังคับในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2549

เนื้อหาวิชา หมายถึง บทเรียนที่จะนำมาสอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้และมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บุคลิกภาพของอาจารย์ หมายถึง คุณลักษณะการแสดงออก หรือการปฏิบัติตนของอาจารย์ผู้สอนได้แก่ การแต่งกาย การพูดจา มีความมั่นคงทางอารมณ์

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ และส่งเสริมความถนัดหรือพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งจัดโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักศึกษามีส่วนร่วมและมีความสนใจในการเรียน อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคการสอนดี มีความรับผิดชอบสูง

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เอกสารประกอบ แหล่งเรียนรู้ ที่ทันสมัยเป็นสื่อกลางช่วยสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์อย่างรวดเร็วและให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น

ความสัมพันธ์กับนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ได้แก่ การให้เกียรติและมีความเป็นกันเองกับนักศึกษาทั้งในและนอกห้องเรียน ยินดีให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักศึกษาด้วยความจริงใจ

การวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ดำเนินการควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น การวัดผล และการประเมินผล โดยการวัดผลจะต้องใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัด ส่วนการประเมินผล จะเป็นการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลจากการวัดผล ตามเกณฑ์ที่กำหนด

ประโยชน์ที่ได้รับ

ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับกำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัย เพื่อวางพื้นฐานความคิดที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาและนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.1.1 ความหมายและองค์ประกอบของการเรียนการสอน

1.1.2 การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

1.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.1.4 คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิผล

1.1.5 สื่อการเรียนการสอน

1.1.6 การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

1.1.7 การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.1.1 ความหมายและองค์ประกอบของการเรียนการสอน

ความหมายการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยมีหลักสูตรเป็นกรอบกำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ต้องมีการวางแผนการจัดการอย่างมีระบบ ถือว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาเพราะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษามาก

การสอน หมายถึง กิจกรรมของบุคคล ซึ่งมีหลักการและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลที่ใช้เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น การสอนจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ (ฟิลิฐ เมธาทิร และธีระพล เมธิกุล, 2532 : 92 - 93, อ้างถึงใน ชุตีรัตน์ เจริญสุข, 2545 : 25 - 26)

1. ด้านหลักสูตร หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา ตลอดจนการเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น

2. ด้านการสอน หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้นักศึกษารบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

3. ด้านการวัดผล หมายถึง การเลือกวิธีวัดผลที่เหมาะสม และสามารถวิเคราะห์ได้

4. ด้านการประเมินผลการสอน หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลการสอนทั้งหมดได้ ตั้งแต่การวางจุดประสงค์ในการเรียนรู้ การเลือกเนื้อหาวิธีสอน ตลอดจนความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของการวัดผลที่ผู้สอนได้กระทำไป

การสอนมีใช้อยู่ 2 คำ (ปรียาพร วงศ์นุตรโรจน์, 2535 : 72, อ้างถึงใน ชุตีรัตน์ เจริญสุข, 2545 : 25 - 26)

1. การสอน(Teaching) หมายถึง การถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ นักศึกษา

2. การเรียนการสอน (Instruction) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการสอน เช่น การใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างการสอน เป็นต้น

คำว่า “การเรียนการสอน ” มีความหมายในเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักศึกษา เป็นกระบวนการสองทาง คือ เป็นการให้และการรับความรู้ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันทั้งฝ่าย ผู้สอนเป็นฝ่ายให้ความรู้โดยพิจารณาการสนองตอบของนักศึกษาด้วย (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช, 2525 อ้างถึงใน วันเพ็ญ จันทร์เจริญ, 2542 : 13)

การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องเนื่องกันระหว่างการสอนของผู้สอนและการเรียนของนักศึกษา เป็นการกระทำหรือ ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นทั้ง 2 ฝ่าย คือ ทั้งฝ่ายผู้สอนและฝ่ายนักศึกษา โดยมีเป้าหมายหลักที่จะทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2525 อ้างถึงใน วันเพ็ญ จันทร์เจริญ, 2542 : 13)

การสอน หมายถึงกิจกรรมในการให้ความรู้ หรือให้คำแนะนำ เพราะว่าการสอนมีความหมายครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมด การสอนเป็นงานอย่างหนึ่งของผู้สอนที่มีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าการเกิดการเรียนรู้นั้น ในบางครั้งอาจจะเกิดขึ้นได้เองโดยไม่ต้องได้รับคำแนะนำอะไรจากผู้ใดเลยก็ได้ แต่ว่าการให้ความรู้หรือในการให้คำแนะนำนั้น จำเป็นต้องมีกระบวนการ (Process) ในการให้ความรู้หรือให้คำแนะนำ และในการให้คำแนะนำนั้นผู้สอนต้องให้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย จึงจะทำให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ง่ายขึ้น และกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดที่กล่าวไว้นั้น อาจหมายถึงสิ่งพิมพ์ รูปแบบ บทเรียนทางโทรทัศน์ หุ่นจำลอง ฯลฯ ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ให้กับนักศึกษาหรือในขณะเดียวกัน นักศึกษาก็อาจทำหน้าที่เป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมด เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ของตัวเองก็ได้ (สுகนธ์ ภูริเวทย์, 2548 : 177 - 78)

ด้วยเหตุนี้ การเรียนการสอนจึงถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาหรือกล่าวได้ว่า เป็นหัวใจของกิจกรรมทั้งหมดที่จัดให้มีขึ้นในสถานศึกษา จาก

แนวความคิดของนักการศึกษา สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนหมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้สอน นักศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดรูปแบบของการเรียนการสอน การใช้เทคนิคการสอน รวมทั้งถึงการติดตามวัดผล ประเมินผล เพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการที่ดำเนินไปนั้นสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาได้อย่างแท้จริง

องค์ประกอบของการเรียนการสอน

เดวิด แซนฟอร์ด (David Sanford, 1972 : 17 - 18 อ้างถึงใน ชูติรัตน์ เจริญสุข, 2545 : 30) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการเรียนการสอนไว้ 6 ประการ คือ

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา หลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาเป็นเสมือนแนวทางการพัฒนากำลังคนระดับสูงของประเทศ ให้มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีเจตคติอันพึงประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลในสังคม หลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน

2. ด้านคุณลักษณะของอาจารย์ในการสอน คุณภาพของอาจารย์นั้นเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงคุณภาพของสถาบันการศึกษา ตลอดจนคุณภาพของนักศึกษาในสถาบันนั้นๆ เนื่องจากผู้สอน อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดเงื่อนไขต่างๆ ในการเรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร (ทิพย์วัลย์ สุรินยา และคณะ, 2539 : 13) อาจารย์ผู้สอนจึงมีอิทธิพลในการพัฒนานักศึกษา กล่าวคือ เป็นทั้งปัจจัยส่งเสริม และอุปสรรคของการเรียนรู้ เพราะผู้สอนเป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งในห้องเรียน ซึ่งส่งผลถึงบรรยากาศของการเรียนในห้องเรียนด้วย จนกล่าวได้ว่าหลักสูตรนั้นแม้ว่าจะดีเพียงใดก็ตามจะนำไปใช้ไม่ได้ผล ถ้าหากไม่เปลี่ยนพฤติกรรมผู้สอน

3. ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ นอกจากการแสดงออกของอาจารย์จะเป็นแบบอย่างให้แก่นักศึกษาแล้วยังทำให้การสอนดำเนินไปด้วยดี เนื่องจากการแสดงออกหรือบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ดี เช่น อาจารย์มีกิริยา ท่าทางดี อารมณ์ดี และความเห็นอกเห็นใจนักศึกษา และจะเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจในตัวอาจารย์และวิชาที่อาจารย์สอน ซึ่งฉลอง บุญญานันต์ และศุภชัย สุกรวรรณ (2529 : 98) ได้สรุปผลการวิจัยต่างๆ เท่าที่รายงานว่าบุคลิกภาพและคุณลักษณะต่างๆ ของผู้สอนที่แสดงออกมาในขณะทำหน้าที่สอนและปฏิบัติต่างๆ นั้น มีผลกระทบและเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการเรียนการสอน

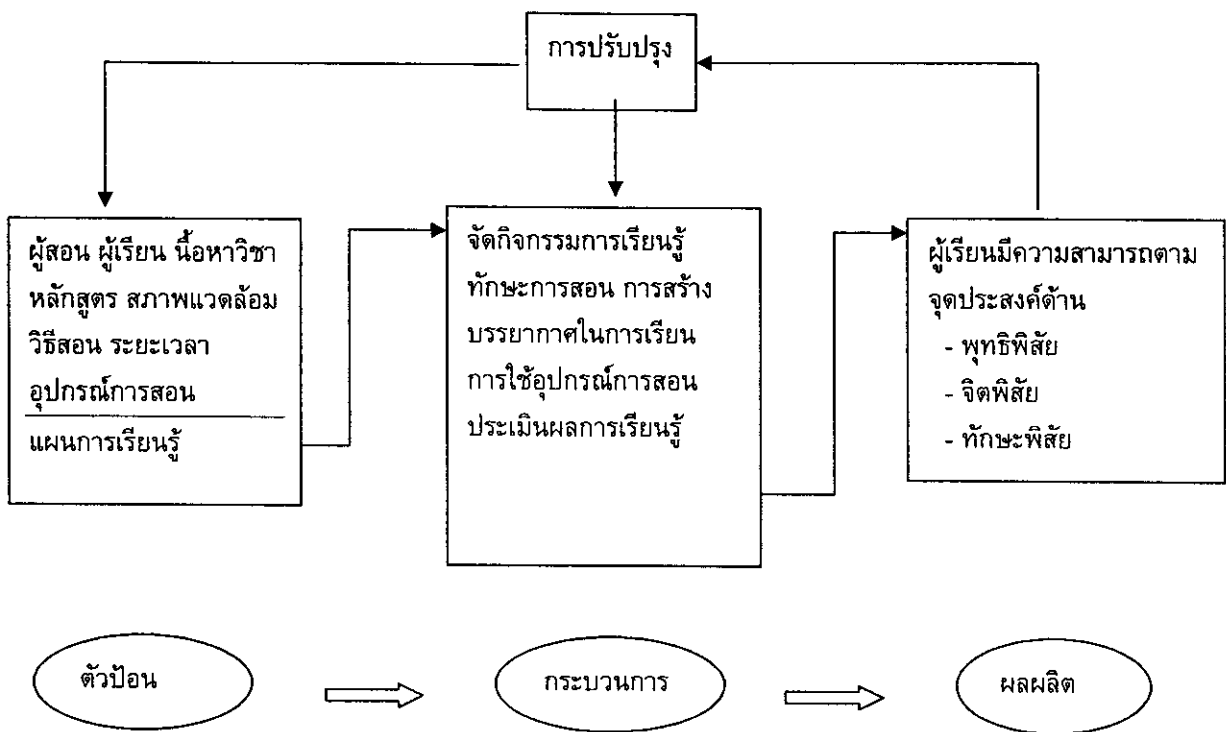
4. ด้านอุปกรณ์การสอน หมายถึง สื่อทุกชนิดที่นำมาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ทัศนคติและทักษะไปยังนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสำคัญของอุปกรณ์การเรียนการสอนนี้ วิจิตร ศรีธำณ (2518 : 52 - 53) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนจะดีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ระบบการวัดผลที่มีประสิทธิภาพ ระบบบริการ

ห้องสมุด โสตทัศนศึกษา ศูนย์หนังสือ วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา และเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งมีสิ่งเหล่านี้จะช่วยเร้าความสนใจให้นักศึกษาสนใจที่จะเรียน การขาดอุปกรณ์การสอนจึงเป็นอุปสรรคหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุผลตามเจตจำนงของการศึกษา

5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา จากการศึกษาของลี โคแกน (Lee Cogan, 1974 : 135 - 139) สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น และพรซูลี อาซออรุง (2525 : 232) ได้กล่าวว่าความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษานั้น จะเป็นพื้นฐานของสภาพการณ์เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีขึ้น แต่ถ้าหากความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาไม่ดีเท่าที่ควรก็จะทำให้ประสิทธิภาพการสอนน้อยลงและเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ กับความผูกพันต่อสถาบัน และการคงอยู่ หรือการออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษา

6. ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน เป็นการพิจารณาตัดสินประสิทธิภาพและคุณค่าของการนำหลักสูตรไปใช้ ช่วยให้ทราบถึงความเจริญงอกงามและความสามารถของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ช่วยให้ผู้สอนรู้จักนักศึกษาดีขึ้น รวมถึงทำให้ทราบเกี่ยวกับการสอนของผู้สอนและข้อบกพร่องต่างๆ ในการเรียนการสอน ตลอดจนบริการต่างๆ ที่สถาบันจัดให้นักศึกษาเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้น

ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2545 : 1-27) กล่าวว่า ระบบของการทำงานโดยทั่วไปจะประกอบด้วย ตัวป้อน (Input) กระบวนการ (process) ผลผลิต (output) และการประเมินผลย้อนกลับ (feedback) ระบบการเรียนการสอนในสถานศึกษา หรือในชั้นเรียนก็เช่นเดียวกัน ตัวป้อนของกระบวนการเรียนการสอนจะประกอบด้วย ผู้สอน นักศึกษา จุดหมายของหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนานักศึกษา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และอื่นๆ แล้วจึงนำมาจัดทำเป็นแผนการเรียนรู้ สำหรับกระบวนการนั้น จะเป็นการนำแผนการเรียนรู้มาใช้หรือดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย รวมทั้งการมีทักษะการสอนของผู้สอน และการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา รวมทั้งดำเนินการประเมินผลการเรียนรู้ในชั้นเรียนสำหรับช่วงเวลานั้น ในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะในเนื้อหาวิชานั้น ทุกๆ ด้าน เช่น พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และเมื่อประเมินประสิทธิผลของนักศึกษาแล้ว จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อดำเนินการปรับปรุง ตัวป้อน และกระบวนการต่อไป ซึ่งสามารถสรุประบบการเรียนการสอนได้ดังแผนภูมิ 1

แผนภูมิ 1 ระบบการเรียนการสอน(ระวีวรรณ ศรีคว้ามครั้น, 2545 : 2)

การสอนที่ได้อย่างถูกต้องนั้น จะมีลักษณะของการเป็นระเบียบ เป็นระบบ และมีความต่อเนื่องของการดำเนินงานซึ่งควรจะเริ่มตั้งแต่การกำหนดแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลกิจกรรมการเรียนรู้จากนักศึกษา การประเมินผลการสอนของผู้สอน และการปรับปรุงการสอน อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีลักษณะของการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนสำรวจสภาพแวดล้อมต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา นักศึกษา เนื้อหาสาระของวิชาที่จะดำเนินการสอนในช่วงชั้น หรือในชั้นปีที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลต่างๆ ซึ่งจะสามารถนำมาเป็นทรัพยากรประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ผู้สอนจะต้องนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ นำมากำหนดแผนการเรียนรู้ โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดเนื้อหาสาระวิชาให้สอดคล้องกัน กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และอุปกรณ์การสอน
3. จัดเตรียมและสร้างสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยการผลิตสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระวิชาที่จะให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์จริง หรือใกล้เคียงและการสร้างแบบทดสอบ

4. ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ โดยจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นที่น่าสนใจ และนักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

5. ประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตามแนวทางการประเมินผลที่ได้กำหนดไว้ เพื่อตรวจสอบพฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา ตามเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

6. ผู้สอนจะต้องประเมินผลย้อนกลับ จากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน และประเมินผลการสอนของตนเอง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

การจัดระบบการเรียนการสอนในชั้นเรียน จะต้องประกอบด้วยแนวทางการดำเนินงานเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

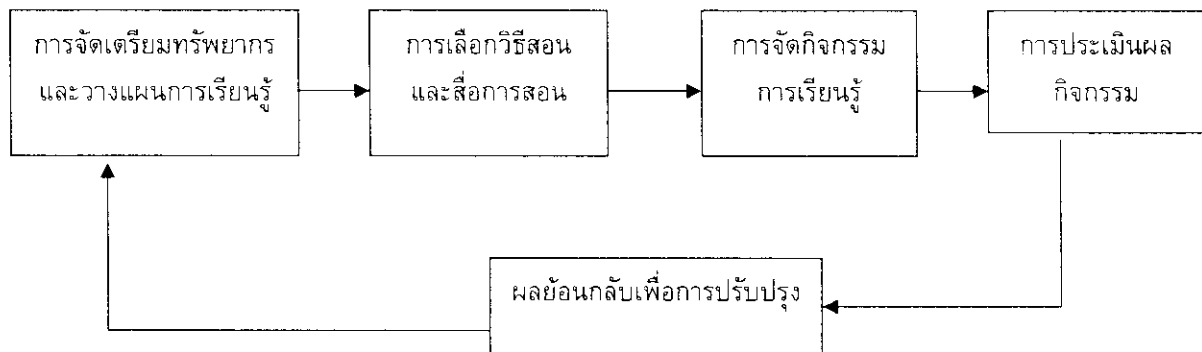
1. การจัดเตรียมทรัพยากรและวางแผนการสอน ผู้สอนจะต้องสำรวจปัญหาของการสอนว่าเกิดจากอะไร และสิ่งใดเป็นอุปสรรคสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเพื่อให้อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดประสิทธิภาพ ผู้สอนควรจะต้องนำสิ่งใดมาเป็นส่วนประกอบเพิ่มเติม รวมทั้งพิจารณาว่าสื่อชนิดใดที่เหมาะสมสำหรับตนเองและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นอกจากนี้ จะต้องสำรวจทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา หรือสภาพแวดล้อมของชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่ เพื่อให้สามารถนำมาใช้เสริมกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพขึ้น นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถลงมือปฏิบัติได้ เช่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือการรู้จักและได้สัมผัสวัสดุต่างๆ จากนั้นจึงนำมากำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วจึงนำข้อมูลต่างๆ มาจัดเตรียมแสดงผลงาน กำหนดเวลาหรือวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

2. การเลือกวิธีการสอนและสื่อการสอน ผู้สอนจะต้องศึกษาเนื้อหาสาระวิชาที่จะสอน ความสอดคล้องของเนื้อหาสาระวิชากับวิธีการสอน ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน รวมทั้งการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ และเนื้อหาสาระวิชา เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เช่นเดียวกับการใช้สื่อการสอน ซึ่งจะต้องให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เวลา สภาพของห้องเรียน และเหมาะสมกับวัย และความสนใจของนักศึกษาด้วย

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นต้นที่สำคัญที่สุดของระบบการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

4. การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการสอน ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบ หรือทดสอบความสามารถในการเรียนรู้ หรือ

ความสำเร็จของนักศึกษาให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ รวมทั้งประเมินการสอนของผู้สอนในเวลาเดียวกัน และจะเป็นการพิจารณาผลที่ได้ เพื่อนำมาประเมินผลย้อนกลับ สำหรับนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการสอนของผู้สอนต่อไป ขั้นตอนในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว สรุปได้ดังแผนภูมิ 2

แผนภูมิ 2 แนวทางดำเนินการจัดการเรียนการสอน (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์, 2545: 5)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องมีความสามารถ มีความรู้ และมีทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนที่มีประสบการณ์ในด้านการสอนจะสามารถปรับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับนักศึกษา เนื้อหาสาระวิชา สภาพแวดล้อม และสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ผู้สอนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสอน และความรู้ในด้านเนื้อหาสาระวิชาที่จะสอน การจัดสภาพแวดล้อมและการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เอกสารหลักสูตรและโปรแกรมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาและสภาพแวดล้อมของชุมชน ตลอดจนความรู้ในด้านจุดมุ่งหมายของการศึกษา ทั้งในด้านจิตพิสัยที่มุ่งให้นักศึกษา เพื่อช่วยให้การสอนของผู้สอนประสบความสำเร็จได้

นอกเหนือจากความรู้ในด้านต่างๆ แล้ว ผู้สอนจะต้องรู้จักการคิดอย่างมีเหตุผล มีความสามารถในการตัดสินใจ ปรับปรุง หรือจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งมีทักษะการสอนทั้ง 3 ประเภท คือ ทักษะการสอนก่อนเข้าชั้นเรียน ทักษะในระหว่างการสอน และทักษะหลังจากการสอนเสร็จสิ้นแล้ว รวมทั้งความสัมพันธ์ของทักษะที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งจะทำให้ผู้สอนสามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนได้แก่ เนื้อหาวิชา บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน การจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์กับนักศึกษา สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผล ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว ผู้สอนจะเป็น

องค์ประกอบสำคัญในการกำหนดแผนการสอน ถ่ายทอดความรู้ จัดบรรยากาศการเรียนการสอนและจัดประสบการณ์ร่วมกับนักศึกษาโดยอาศัยสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง

1.1.2 การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้วิจัยได้สรุปลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ดีดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนควรตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนด และควรให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความสามารถ หรือมีพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้สอนอาจจะบอกจุดประสงค์ของการเรียนสำหรับการสอนในคาบเวลานั้นๆ ให้นักศึกษาได้เข้าใจอย่างชัดเจนก่อนการสอน รวมทั้งกำหนดแนวทางหรือวิธีการประเมินผลนักศึกษาให้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ (ระวีวรรณ ศรีครามครัน, 2543 : 14 - 27)

2. ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนนั่นคือ จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนด้วยการกระทำ และได้รับประสบการณ์ตรงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เน้นกระบวนการคิดอย่างมีระบบและมีเหตุผล มุ่งให้นักศึกษารู้จักการเรียนรู้ รู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ รู้จักทำรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นนิสัยติดตัวผู้เรียนไป สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ และทำให้การเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น (กษมา วรวรรณ ณ อรุณยา, 2539 : 4 - 5; พิพัฒน์ วิเชียรสวรรณ, 2540 : 79 - 80; สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3) การสร้างแนวคิด หรือระบุแนวทางในการเรียนให้แก่นักศึกษา จะทำให้นักศึกษาสามารถคิดค้นหาความรู้ได้ถูกต้องตามแนวทางที่กำหนด ไม่ออกนอกกรอบหรือแนวความคิดไปมากนัก กรอบหรือแนวคิดดังกล่าวผู้สอนอาจจะกำหนดเป็นคำถาม การยกตัวอย่าง หรือการกำหนดหัวข้อเรื่องสำหรับการสนทนา แลกเปลี่ยน และเสนอความคิดเห็น การกำหนดแนวคิดดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนที่เรียนด้อยมีโอกาสแสดงความคิดเห็น เพิ่มความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเอง เห็นความสำคัญของแนวคิดของตนเองและผู้อื่น ทำให้การเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ (ระวีวรรณ ศรีครามครัน, 2543 : 14 - 27) นอกจากนี้ยังควรส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้สอนควรใจกว้างยอมรับฟังคำถาม และความคิดเห็นของผู้เรียน ไม่ควรแสดงท่าทางเบื่อหน่าย หรือตีบทส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น งานศิลปะ ภาษา ดนตรี นาฏศิลป์ และการทดลองทางด้านวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ความเจริญด้านต่างๆ มักเกิดความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ จึงควรมีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่ม

3. สอนเนื้อหาวิชาให้เกิดความเข้าใจ ในการสอนเนื้อหาวิชาให้นักศึกษานั้น ผู้สอนจะต้องให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายประการสำคัญของการสอนที่มีประสิทธิภาพ การที่นักศึกษามีความเข้าใจลึกซึ้ง ซึ่งในเนื้อหาวิชาอย่างแท้จริง 2 - 3 หัวข้อ ย่อมจะดีกว่าให้นักศึกษาเข้าใจอย่างกว้างๆ หรือเพียงผิวเผินในหลายๆ หัวข้อ ดังนั้นผู้สอนจะต้องมุ่งให้นักศึกษาเข้าใจ และมีความรู้ในแนวคิด หรือหลักการเฉพาะในเรื่องที่เห็นว่าสำคัญๆ โดยที่ผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกเนื้อหาวิชาในบทเรียนที่เห็นว่าเหมาะสมเพื่อฝึกให้นักศึกษารู้อัจฉการคิดอย่างมีเหตุผล มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า จะช่วยทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นบรรลุจุดหมายได้ อย่างไรก็ตามผู้สอนควรจะพิจารณาสอนเนื้อหาวิชาที่มีความสมดุลกันระหว่างความสละสลึงของเนื้อหาวิชาที่จะสอน กับความกว้างของเนื้อหาวิชาด้วย (ระวีวรรณ ศรีครามครัน, 2543 : 14 - 27)

4. สนับสนุนให้นักศึกษาทุกคนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539 : 4-5) ไม่ยึดหลักสูตรเป็นบรรทัดฐานตายตัว สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ ส่งเสริมความเจริญงอกงามให้แก่ผู้เรียนให้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์ และด้านร่างกาย และควรคำนึงถึงพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ทั้งทางด้านพันธุกรรม วยความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งล้วนแต่เป็นตัวแปรในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนต้องค้นหาเทคนิควิธีการในการจัดกิจกรรม ประสบการณ์ สื่อการสอน ให้เหมาะสมกับผู้เรียน (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539 : 4 - 5; สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3) มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดี (สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3)

5. ควรเริ่มจากการเรียนรู้ สิ่งที่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่ไกลตัว จากบทเรียนที่ง่ายไปยาก หรือเริ่มจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปหาสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความหมาย และสนองความต้องการของนักศึกษา สานต่อจากพื้นฐานความรู้เดิม และพื้นฐานทางวัฒนธรรมของนักศึกษา (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539 : 4 - 5) และควรเริ่มจากตัวอย่างไปหา กฎเกณฑ์ จะทำให้ผู้เรียนค้นหาข้อสรุปหรือค้นความจริงได้ รวมทั้งเกิดความคิดรวบยอดได้ดีด้วย อีกอย่าง การสอนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรคิดดัดแปลงกระบวนการสอนให้หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนสนใจ ไม่เบื่อหน่าย (สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3) และผู้สอนควรจัดวิธีการเรียนการสอนให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและเงื่อนไขของท้องถิ่น (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539 : 4 - 5; พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540 : 79 - 80)

6. ฝึกหัดให้นักศึกษารู้อัจฉการคิดใคร่ครวญ ได้ตรงด้วยตนเอง และในขณะเดียวกัน เรียนรู้จากการแลกเปลี่ยน และทำงานร่วมกับผู้อื่น (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, 2539 : 4 - 5; สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3) ให้ผู้เรียนรู้อัจฉการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยฝึก

ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำและผู้ตาม อันประกอบด้วยคารวะธรรม สามัคคีธรรม และ ปัญญาธรรม ซึ่งผู้เรียนจะได้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540 : 79-80) การดำเนินการสอนในชั้นเรียน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงนักศึกษาซึ่งเรียนร่วมกันในชั้นเรียนในลักษณะของสังคมกลุ่มเพื่อน เนื่องจากการสอนในชั้นเรียนไม่ใช่การมีปฏิสัมพันธ์เฉพาะผู้สอนกับผู้เรียนเป็นรายคนเท่านั้น ดังนั้นการคำนึงถึงกลุ่มเพื่อนของผู้เรียนซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดียวกัน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะของกลุ่มการเรียน หรือการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) จึงเป็นสิ่งที่จะทำให้ นักศึกษาสนใจการเรียนมากขึ้น อย่างไรก็ตามการจัดกลุ่มให้แก่ผู้เรียนผู้สอนจะต้องคำนึงถึงสภาพภูมิหลังของผู้เรียน กลุ่มเพื่อน และเมื่อจัดการเรียนในลักษณะดังกล่าวแล้วจะทำให้ นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน สามารถพัฒนาทักษะการพูดในด้านการปรึกษาหารือ มีความมั่นใจในการเสนอความคิดเห็น รวมทั้งมีความรู้ในด้านเนื้อหาสาระวิชาเช่นเดียวกัน (ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน, 2543 : 14 - 27)

7. สร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งในแง่สิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน เช่น การจัดสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ห้องเรียน ให้สะอาด สวยงาม และร่มรื่น ผู้สอนควรจะมีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีอารมณ์ดี เป็นกันเองกับผู้เรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน เป็นต้น และพัฒนาห้องสมุดเพื่อการค้นคว้าวิจัย พัฒนาระบบหอพักและสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อเสริมบรรยากาศของการเรียนรู้ (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540: 79 -80)

8. ต้องเสริมกำลังใจให้แก่ผู้เรียน โดยการกล่าวชมเชย และให้รางวัลในช่วงเวลาและสถานการณ์ที่เหมาะสม (ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน, 2543 : 14 - 27) สามารถสร้างเสริมบรรยากาศที่ดีในการเรียนได้ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และเป็นการสนับสนุนพฤติกรรมที่เหมาะสมของผู้เรียน อย่างไรก็ตามวิธีการเสริมกำลังใจผู้เรียนแบบหนึ่งอาจจะเหมาะสมและได้ผลดีสำหรับผู้เรียนบางคน และอาจจะไม่ได้ผลสำหรับผู้เรียนอีกคนหนึ่งก็ได้ ซึ่งในกรณีนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษา เข้าใจ รู้จักลักษณะนิสัย ความต้องการของผู้เรียนด้วย และหาวิธีการอื่นเพื่อเสริมกำลังใจให้แก่ผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการ

จุดประสงค์ของการเสริมกำลังใจผู้เรียน ซึ่งอาจจะเป็นการกล่าวชมเชย ให้รางวัล หรือวิธีการอื่นๆ นั้น มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีการประพฤติ ปฏิบัติ หรือมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป การเสริมกำลังใจของผู้สอนให้แก่ผู้เรียน ควรจะมีลักษณะเป็นธรรมชาติ แบบง่ายๆ ไม่ต้องยุ่งยากมากนัก และให้ผู้เรียนในห้องรับรู้ เช่น อาจกล่าวชมเชยผู้เรียนที่ตอบคำถามได้ถูกต้อง จะดีกว่าการให้ของรางวัลเฉพาะคน หรือกล่าวชมเชยอย่างมากเกินไป ผู้เรียนจะรู้สึกว่ามีใจจริงใจได้ ดังนั้นการกล่าวชมเชยผู้เรียนเป็นการเสริมกำลังใจชนิดหนึ่ง ซึ่งผู้สอนควรจะต้องคำนึงถึงในเรื่องต่อไปนี้

1) กล่าวชมเชยในลักษณะธรรมดาๆ แบบธรรมชาติ ตามความเป็นจริง ไม่มากเกินไป

2) พูดด้วยน้ำเสียงที่แสดงความจริงใจ

3) ควรระบุพฤติกรรมที่ดีของผู้เรียนในการกล่าวชมเชยนั้นๆ

4) ในบางครั้งควรกล่าวชมเชยผู้เรียนเป็นการส่วนตัว ซึ่งผู้เรียนบางคน อาจอายเมื่อผู้สอนกล่าวชมเชยต่อหน้าเพื่อน

5) กล่าวชมเชยผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดี เป็นการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

6) ควรใช้คำพูดในหลายๆ รูปแบบ ไม่ควรพูดเหมือนกันทุกๆ ครั้ง

7) ควรกล่าวชมเชยผู้เรียนโดยใช้คำพูดพร้อมๆ กับน้ำเสียง การแสดง สีหน้า หรือใช้การแสดงกิริยาประกอบ (Nonverbal) (ระวีวรรณ ศรีครามคัน, 2543 : 14 - 27)

9. เชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับสภาพปัญหาและประสบการณ์ในชีวิตจริง (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540 : 79 - 80; สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3) ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้จากปัญหาจริง ประสบการณ์จริง ซึ่งจะทำให้สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ต่างๆ ที่เรียนรู้ สู่การมองปัญหาและแก้ปัญหาอย่างเป็นองค์รวมและครบวงจร (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธา, 2539 : 4 - 5; สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3) สนองความต้องการของนักศึกษาโดยสานต่อจากพื้นฐานความรู้เดิมและความรู้ทางด้านวัฒนธรรมของนักศึกษา (สุวิทย์ มูลคำ, 2541 : 2 - 3)

10. สื่อความหมายที่ชัดเจน เป็นกระบวนการสำคัญที่จะทำให้การสอนประสบความสำเร็จได้ การสื่อความหมายของผู้สอนโดยใช้คำพูด การเขียน การแสดงกิริยาอาการ การแสดงออกทางสีหน้าเหล่านี้ ผู้สอนจะต้องสื่อความหมายให้ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจหรือแปลความหมายได้อย่างถูกต้องตรงตามความประสงค์ของผู้ส่งความหมาย ในบางครั้งนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจการสื่อความหมายของผู้สอน เนื่องจากสำนวนการพูดไม่มีความชัดเจน คลุมเครือ ไม่คุ้นเคยกับน้ำเสียง สำนวนที่ใช้ของผู้ส่งความหมายหรือบรรยากาศรอบชั้นเรียน ไม่ส่งเสริมการสื่อความหมายที่ดี เช่น มีเสียงอื่นๆ รบกวน เป็นต้น

การดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องสนใจการสอนของตนเองว่านักศึกษาจะสามารถเข้าใจการสื่อความหมายหรือไม่ ดังนั้นเมื่อสอนไปสักระยะหนึ่งจึงควรหยุดการสอนชั่วคราว และถามความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งอาจจะให้ผู้เรียนบางคน หรือทั้งชั้น ช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้สอนไปแล้ว ซึ่งจะเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน แล้วแก้ไขความเข้าใจของผู้เรียนให้ถูกต้องด้วย

นอกจากการสื่อความหมายให้แก่นักศึกษาในด้านการพูดแล้ว การฟังก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ผู้สอนควรฟังคำตอบจากผู้เรียนด้วยความสนใจ ทบทวนคำตอบของ

ผู้เรียนโดยการสรุป และถามย้ำให้แน่ชัดว่าเป็นคำตอบที่ผู้เรียนต้องการจะตอบ เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้สอนเข้าใจการสื่อความหมายของผู้เรียน (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543 : 14 - 27)

11. ใช้คำถามที่เหมาะสม การถามและใช้คำถามที่ดีและเหมาะสม เป็นส่วนหนึ่งของการสอนที่มีประสิทธิภาพ การถามคำถามในชั้นเรียนจะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจการเรียนได้เช่นเดียวกัน การถามคำถามที่ดี ที่เหมาะสมจะทำให้นักศึกษาต้องสนใจที่จะคิดค้นหาคำตอบตลอดเวลาของการเรียน อย่างไรก็ตามแนวทางที่ตั้งคำถามที่เหมาะสม ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้คือ

1) ถามได้ตรงตามจุดประสงค์ ซึ่งในบางครั้งอาจจะใช้คำถามเพื่อถามความรู้ความจำของผู้เรียน เป็นคำถามพื้นฐาน (Lower-level) สำหรับคำถามที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น สามารถเปรียบเทียบ สรุปข้อคิดเห็น คิดวิเคราะห์ได้ จะเป็นคำถามในระดับที่สูงขึ้นมา (Higher-level)

2) ใช้คำถามที่ชัดเจน ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ว่าผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนตอบคำถามในแนวใด การใช้คำถามที่กำกวม ไม่ชัดเจน หรือถามคำถามเป็นจำนวนมากในหลายๆ ด้าน จะทำให้ผู้เรียนสับสน และไม่สามารถตอบคำถามในแนวทางที่ถูกต้องได้

3) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การใช้คำถามที่ดีนั้นจะทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะตอบได้อย่างถูกต้องและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนในชั้นเรียน การที่ผู้เรียนตอบคำถามผิดและไม่สนใจที่จะตอบคำถาม ผู้สอนจะต้องพิจารณาทบทวนใช้คำถามใหม่ซึ่งอาจจะใช้คำถามที่ไม่ชัดเจนก็ได้

4) เว้นระยะเวลาให้ผู้เรียนตอบ เมื่อถามคำถามไปแล้วควรเว้นระยะเวลาเพื่อให้ผู้เรียนได้คิดหาคำตอบ หรือเรียกให้ผู้เรียนคนอื่นตอบคำถามอีกครั้ง หรือตั้งคำถามใหม่ การเว้นระยะเวลาดังกล่าวนั้น ส่วนใหญ่แล้วผู้สอนจะตั้งคำถามในระดับสูง (Higher-level) ซึ่งจะส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เหตุผลในการตอบคำถามนั้น (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543 : 14 - 27)

12. ทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้ว และสรุปบทเรียนในท้ายชั่วโมง พื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในเรื่องต่อไป ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องทบทวนความรู้ของนักศึกษา ก่อนที่จะให้นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาวิชาใหม่ต่อไป การทบทวนความรู้นั้น ไม่ใช่การถามถึงหัวข้อเรื่องที่คุณเรียนได้เรียนไปแล้ว รวมทั้งการกล่าวทบทวนกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่จะเรียนต่อไปด้วย (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543 : 14 - 27)

การสรุปบทเรียนเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการสอน ทั้งนี้ผู้เรียนบางคนอาจจะจำบทเรียนได้ดี เมื่อผู้สอนสรุปบทเรียนในท้ายชั่วโมง ดังนั้นในการจัดทำแผนการเรียนรู้ การสรุปบทเรียนควรเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องกำหนดไว้ในแผนการเรียนรู้ การสรุปบทเรียนนั้น ผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียนออกมาทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เพื่อน ๆ ฟัง ผู้สอนช่วยแก้ไขข้อผิดพลาด หรือข้อบกพร่องและเสริมความเข้าใจบางตอนให้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้การสรุปท้าย

บทเรียนยังเป็นแนวทางในการเชื่อมโยงความคิด และเนื้อหาวิชาที่จะเรียนในบทเรียนต่อไป สร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เห็นภาพของการเรียนรู้ และเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนไปแล้วกับความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาที่กำลังเรียนรู้ และเนื้อหาวิชาที่จะเรียนต่อไป (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543 : 14 - 27)

13. จัดบทเรียนให้มีการฝึกปฏิบัติ หรือให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจ และเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น ทั้งนี้รวมถึงการให้การบ้านแก่ผู้เรียนในปริมาณที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนด้วย แนวทางการให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด มีดังต่อไปนี้ (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543 : 14 - 27)

1) แบบฝึกหัดควรมีหลายรูปแบบ และหลากหลาย โดยเฉพาะรูปแบบใหม่ๆ จะทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อ

2) การมอบหมายภาระงานให้ผู้เรียนทำ ควรมีเป็นระยะๆ ไม่ควรให้มากเกินไป หรือต่อเนื่องกันตลอดเวลา

3) ผู้สอนควรชี้แจงภาระงานให้ผู้เรียนทำ หรือตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนที่จะให้ผู้เรียนทำด้วยตนเองอย่างอิสระ

14. ให้นำหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องปรับปรุงระบบการวัดและประเมินผล การเรียน โดยการมุ่งเน้นการวัดความรู้ ความคิดเห็น ในลักษณะรวบยอด ทดแทนการวัดเป็นรายวิชาเพียงอย่างเดียว กระทรวงศึกษาธิการควรจัดทำข้อสอบมาตรฐานเฉพาะในวิชาทักษะ พื้นฐานที่เป็นวิชาแกนนำสำคัญในชั้นตัวประโยค เพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เพื่อปรับปรุง และพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพใกล้เคียงกัน และควรปรับปรุงระบบการคัดเลือกเข้าเรียนต่อ ในระดับการศึกษา โดยสะท้อนจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละระดับการศึกษา เพื่อลด การแข่งขันในเชิงวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ควรนำกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ มาพิจารณาในการวัดและประเมินผลคุณลักษณะต่างๆ อันพึงประสงค์ควบคู่ไปกับการเรียน (พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ, 2540 : 79 - 80) ในระหว่างดำเนินการสอน ผู้สอนจะต้องคอยสังเกต หรือประเมินความเข้าใจของผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาใหม่ หรือสิ่งที่สอน หรือไม่ โดยการถามคำถาม หรือถามผู้เรียนทั้งหมดโดยรวมเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนไปแล้ว ซึ่งจะ ทำให้ผู้สอนทราบระดับความเข้าใจของผู้เรียนว่ามีมากน้อยแค่ไหน หรือยังเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาที่เรียนไป ซึ่งจะเป็นโอกาสให้ผู้สอนปรับแนวการสอน หรือวิธีการสอนในรูปแบบใหม่ อาจจะยกตัวอย่าง อธิบายเพิ่มเติมให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจนขึ้น หรือใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อช่วย เสริมความเข้าใจ (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543 : 14 - 27)

15. ต้องประเมินผลการสอนของตนเอง ผู้สอนที่เอาใจใส่ต่อการสอน และมี ประสิทธิภาพจะสนใจในการประเมินการสอนของตนเอง ซึ่งการประเมินการสอนของตนเองโดย วิธีการต่างๆ ก็คือการถามคำถามตนเองดังนี้ (ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน, 2543 : 14 - 27)

1) นักศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาวิชา ตรงตามที่คุณสอนต้องการให้เรียนหรือไม่

- 2) ผู้สอนจะทราบได้อย่างไรว่า นักศึกษารู้ในสิ่งที่ตนเองได้เรียนไปแล้ว
- 3) การสอนของผู้สอนในวันนี้ดำเนินไปด้วยดีหรือไม่ ผู้เรียนมีความสับสนต่อการเรียนหรือไม่ และผู้สอนจะสามารถกำจัดความสับสนของผู้เรียนได้อย่างไรสำหรับการสอนในครั้งต่อไป ในบางครั้งผู้สอนอาจจะเขียนคำตอบของคำถามข้างต้นไว้ในช่องหมายเหตุของบันทึกการสอน หลังการสอนเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อประเมินผลการสอนของตนเอง และเป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงการสอนของตนเองในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น ซึ่งผู้สอนอาจจะปรับปรุงแนวการสอน จัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาวิชา หรือจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน เพื่อให้การสอนในครั้งต่อไปประสบความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น

1.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความหมายและความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพย่อมจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเป็นปัจจัยที่เร่งเร้าความสนใจของนักศึกษาเป็นการขยายโอกาสให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

กึ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม (2542 : 25) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีดำเนินการที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติจากหลักสูตรไปสู่ นักศึกษา โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนกับ นักศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอนในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้รวมถึงปัจจัยที่สนับสนุน ส่งเสริมให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

"กิจกรรมการเรียนการสอน" หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบของกิจกรรมที่ ผู้สอนนำมาใช้เพื่อกระตุ้นเร่งเร้าให้นักศึกษาได้แสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายของ การจัดการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน แผนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ควรใช้หลาย ๆ แบบ ให้ครอบคลุมพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้น ผู้สอนต้องพยายามเลือกใช้เทคนิควิธีการสอนแบบ ต่าง ๆ เพื่อสนองจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ล่วงหน้า

สรุปว่ากิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการหรือเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ผู้สอนเลือกมาใช้ ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อกระตุ้นเร่งเร้าให้นักศึกษาสนใจการเรียน และให้ การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการเรียนของนักศึกษา ดังนี้ (กึ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม, 2542 : 25)

- 1) ช่วยสร้างความสนใจของนักศึกษา ทำให้บทเรียนมีความหมายต่อการเรียน การเรียนรู้
- 2) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้แสดงออกถึงความสามารถ ความถนัด ความสนใจ
- 3) ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่นักศึกษา
- 4) ส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา
- 5) ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสร่วมกันทำงานเป็นการปลูกฝังความเป็น ประชาธิปไตยความรับผิดชอบ และความสามัคคีให้เกิดแก่นักศึกษา

ลักษณะและหลักการของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี

สรรเพชญ อีสริยวัชรกร (2546 : 340 - 341) กล่าวว่า ลักษณะของกิจกรรม การเรียนการสอนที่ดีต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งสำคัญหลายประการ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนทุกอย่างต้องเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของการเรียน
2. การจัดลำดับของกิจกรรมการเรียน ต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทั้ง 3 ด้าน คือด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย
3. กิจกรรมการเรียนการสอนควรเหมาะสมกับวัย และความพร้อมของผู้เรียน
4. กิจกรรมการเรียนควรมีการจัดลำดับขั้นตอน เพื่อให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่อง
5. กิจกรรมการเรียนควรทำให้เกิดผลได้อย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
6. กิจกรรมการเรียนจะต้องทำลายความสนใจของผู้เรียน ให้นำสิ่งที่เรียนใน สถานการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ใหม่ในชีวิตจริง
7. กิจกรรมการเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาแนวคิด ส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิด แบบสืบสวนสอบสวน และแก้ปัญหาตามแนวทางของตน และต้องรู้จักประเมินความคิดของ ตนเองด้วยและพัฒนาไปสู่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
8. กิจกรรมการเรียนควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลายๆ อย่าง การจัดกิจกรรมที่ นักศึกษาได้มีโอกาสสังเกต วิเคราะห์ และอภิปราย โดยใช้สื่อการเรียนต่างๆ มาประกอบ กิจกรรม
9. กิจกรรมการเรียนควรมีลักษณะเปิดกว้างแก่ผู้เรียน ให้มีลักษณะที่แตกต่าง กันทั้งในด้านเนื้อหาและแนวความคิด กิจกรรมลักษณะนี้ไม่จำเป็นจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้อง เพียงคำตอบเดียว แต่เป็นการให้นักศึกษารู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล

สุวิทย์ มุลคำ (2541 : 2 - 3) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร
  2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์กับการสอนรายวิชา
  3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของนักศึกษา
  4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชามีหลายประเภท เช่น ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชาแต่ละประเภทต้องอาศัยเทคนิควิธีสอน หรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน
  5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอนเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่องไม่สับสน และสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้
  6. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม
- สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย ด้านทักษะพิสัย เหมาะสมกับวัยและความพร้อมของผู้เรียน มีการจัดลำดับขั้นตอนเพื่อให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่อง ทำให้เกิดผลดีอย่างเต็มที่ ทำทลายความสนใจของผู้เรียน ให้นำสิ่งที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ในชีวิตจริง ส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิดแบบสืบสวนและแก้ปัญหาตามแนวทางของตน รู้จักประเมินความคิดของตนเอง และพัฒนาไปสู่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.1.4 คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิผล

ถาวร สารวิทย์ (2523 : 89 - 90) ได้อธิบายว่า อาจารย์ผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี โดยทั่วไปผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีก็ต่อเมื่อมีความพอใจอาจารย์ผู้สอน ฉะนั้นผู้สอนควรมีบุคลิกภาพของการเป็นผู้สอน หรืออาจจะเรียกได้ว่ามีวิญญานของความเป็นผู้สอน เช่น แต่งกายเหมาะสม มีความสุภาพอ่อนโยน มีความเมตตา กรุณา มีขันติ มีความกระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขัน มีศรัทธาและความภูมิใจในความเป็นผู้สอน นอกจากนั้นผู้สอนที่สอนวิชาชีพธุรกิจ ควรมีบุคลิกลักษณะเป็นนักธุรกิจ ประกอบกันหรืออาจจะต้องมี“วิญญานของความเป็นนักธุรกิจ”ด้วย เช่น ความคล่องแคล่วว่องไว มีทัศนะที่กว้างไกล มีการบริหารเวลาและวางแผนอย่างเหมาะสม มีความเที่ยงธรรม มีจรรยาวิชาชีพ และคุณธรรม มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร มีความพยายามไม่ท้อถอย เป็นต้น ฉะนั้นอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพธุรกิจ จึงจำเป็นจะต้องมีความภูมิใจและก่อให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้
2. มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง ผู้ที่เป็นผู้สอนนั้นมิใช่มีความรู้แต่เพียงในตำรา หรือทางวิชาการเท่านั้น แต่จำเป็นที่จะต้องมีความรู้อย่างกว้างขวางในหลายๆ ด้าน เช่น ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ สังคม วิทยาศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมการลงทุน และอื่นๆ ที่เป็นองค์ประกอบของวิชาชีพ

3. มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ควรจะต้องทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ในรายละเอียดวิชาที่อยู่ในหลักสูตรรายวิชานั้น เพื่อจะได้นำมาวางแผนการสอน โดยเรียงลำดับความยากง่าย ความต่อเนื่องของรายละเอียดเนื้อหา

4. มีความสามารถในการสอน การสอนของผู้สอนธุรกิจนั้นขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีสอน ซึ่งเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้สอนทุกคนจะต้องฝึกฝนและปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทักษะ มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ชาญชัย อาจินสมภาร (2547 : 8 - 16) กล่าวว่า คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่มีประสิทธิผล คือ คุณสมบัติทางวิชาชีพ และคุณสมบัติส่วนตัว

1. คุณสมบัติทางวิชาชีพ

คุณสมบัติทางวิชาชีพ หมายถึง ความรู้ของผู้สอนในเนื้อหาวิชาที่จะสอน ความเข้าใจในหลักการทางจิตวิทยาและการศึกษา ความเข้าใจและความซาบซึ้งในอาชีพการสอน

1.1 มีความรู้ในวิชา/สาขาที่ตัวเองสอน สิ่งจำเป็นแรกสำหรับการสอนที่มีประสิทธิผลก็คือ ผู้สอนต้องมีความรู้อย่างถ่องแท้ในวิชาที่ตนจะสอน ซึ่งเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับความคิดทั่วไปที่ว่าผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีความรู้มากในการสอนเด็ก การเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลต้องการผู้สอนที่มีความรู้แน่น (Solid knowledge) ของวิชาหรือสาขาที่ตัวเองสอน

เพื่อให้มีความรู้ในสาขาของตัวเอง ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ให้มากขึ้น ผู้สอนไม่อาจเรียนวิชาแค่ในชั้นมูลฐาน แต่จะต้องเรียนรู้ให้ถ่องแท้ทุกคนตระหนักว่าในปัจจุบันมีการขยายตัวของความรู้อย่างรวดเร็ว (Explosion of Knowledge) ในทุกสาขา ถ้าผู้สอนต้องการให้ทันกับพัฒนาการใหม่ๆ ในสาขาของตน ผู้สอนต้องเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และผู้สอนในระดับชั้นที่สูงขึ้นไปนั้น ต้องเป็นผู้มีความรู้ที่ลึกและเชี่ยวชาญเฉพาะ (Specialized Knowledge) ทุกวันนี้ การเตรียมความลึกในทางวิชาการนั้นมีความจำเป็นแม้ในการสอนระดับประถมศึกษา

1.2 มีความเข้าใจในตัวนักศึกษา สิ่งจำเป็นที่สองที่มีประสิทธิผลก็คือ ความรู้ในตัวเด็ก หมายความว่า การเข้าใจในหลักเบื้องต้นของความเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ (Human Growth and Development) ผู้สอนต้องรู้ความสนใจและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อว่าผู้สอนจะได้ใช้แรงจูงใจผู้เรียน ผู้สอนต้องรู้จักการปรับตัวของเด็กในระยะของการเจริญเติบโตในวัยต่างๆ การพัฒนาทางสติปัญญา ปัญหาทางอารมณ์ และสังคมที่เด็กอยู่ ผู้สอนต้องพัฒนาทักษะพิเศษในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก เพื่อให้มีความเข้าใจในตัวนักศึกษา

1.3 มีความเข้าใจหลักการสอนและทักษะในการใช้เทคนิคเพื่อการนำมาใช้ ความคิดเก่าอย่างหนึ่งกล่าวว่า “ถ้าบุคคลรู้วิชาของเขา เขาก็จะสอนมันได้” นั้นไม่เป็นความจริง เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิผล ผู้สอนไม่เพียงแต่ต้องรู้เนื้อหาวิชาเท่านั้น

เขาต้องรู้วิธีสอนด้วย ดังนั้นสิ่งจำเป็นที่สามสำหรับการสอนอย่างมีประสิทธิภาพก็คือ ทักษะกับวิธีสอน

วิธีสอนเกี่ยวกับความเข้าใจในทฤษฎีและการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักสูตร ธรรมชาติและหลักการเรียนรู้ ชนิดของผลลัพธ์การเรียนรู้ จิตวิทยาของการจูงใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคัดเลือกและการจัดระเบียบประสบการณ์การเรียนรู้ วิธีสอนยังเกี่ยวกับทักษะในการใช้เทคนิคของการอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ที่มีวัตถุประสงค์ ซึ่งได้แก่ การอภิปราย (Discussion) การตั้งคำถาม (Questioning) การทำงานเป็นกลุ่ม (Group Work) สื่อทัศนูปกรณ์ (Audio-visual Materials) การศึกษาโดยการชี้แนะ (Directed study) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับทักษะการใช้เทคนิคของกระบวนการต่างๆ ในการประเมินก้าวหน้าของผู้เรียนและเทคนิคการจัดห้องเรียน สิ่งเหล่านี้คือทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้สอน

1.4 ความเข้าใจทั่วไปในความรู้สาขาอื่นๆ การสอนในทุกวันนี้ต้องการผู้สอนที่มีความเข้าใจทั่วไปในความรู้สาขาอื่นๆ ถ้าผู้สอนคาดหวังในการช่วยเด็กให้เข้าใจและซาบซึ้งในโลกที่เขาอยู่ ผู้สอนต้องเข้าใจความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interrelation) และการพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Interdependence) ของความรู้สาขาต่างๆ ผู้สอนต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าวิชาของเขาสัมพันธ์กับสาขาอื่นๆ อย่างไร โดยเฉพาะในการแก้ปัญหาชีวิต นอกจากนี้เด็กในปัจจุบันมีความสนใจพื้นเพเต็มทั่วไปกว้างๆ มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้สอนที่สอนในระดับเรียนสมบูรณ์แบบ (Self-Contained Classroom) ซึ่งผู้สอนต้องสอนเนื้อหาวิชาส่วนใหญ่ พื้นเพเต็มดังกล่าวต้องรวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับศิลปะ ภาษา ปรัชญา คณิตศาสตร์ วรรณคดี และวิทยาศาสตร์กายภาพ

ถึงแม้ว่าสาขาของความรู้เหล่านี้มีความสำคัญ แต่การเน้นต้องตั้งอยู่บนทักษะการสื่อความหมายของผู้สอน ความสามารถในการสื่อแนวคิดอย่างมีประสิทธิภาพ การฟังอย่างฉลาดและการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนที่มีประสิทธิภาพ

1.5 เข้าใจและประทับใจในอาชีพผู้สอน ระดับความสำเร็จของผู้สอนขึ้นอยู่กับเจตคติของเขาเป็นอย่างมาก การสอนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างเอกัตบุคคล ผู้สอนต้องรู้วิธีทำงานอย่างมีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่กับผู้เรียน แต่กับบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาด้วย เช่น ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง และสมาชิกอื่นๆ ในชุมชน ผู้สอนต้องตระหนักถึงค่านิยมของความสัมพันธ์ของจรรยาบรรณทางวิชาชีพ

ผู้สอนต้องเข้าใจความสำคัญในอาชีพของตน ว่าเป็นงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและมองเห็นรางวัล ตลอดจนข้อจำกัดและการทดสอบจากอาชีพดังกล่าว เขาต้องตระหนักคุณค่าของการจัดระเบียบองค์การทางอาชีพต่อตัวเอง และต่อการศึกษาโดยทั่วไป

ท้ายสุดเขาต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการเป็นผู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาโดยผ่านทางโปรแกรมต่างๆ ของการฝึกอบรมระหว่างประจำการ

2. คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สอน

คุณสมบัติส่วนตัวคือสิ่งที่เกิดขึ้นจากบุคลิกภาพของผู้สอน ความสนใจ เจตคติ และความเชื่อพฤติกรรมของผู้สอนในการทำงานกับเด็กและกับคนอื่น คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สอนที่มีประสิทธิผลมีคุณลักษณะต่อไปนี้

- 2.1 มีบุคลิกภาพส่วนตัว อิริยาบถ มารยาทดี มีเสียงนำฟัง
- 2.2 เฉลียวฉลาด มีความมั่นคงทางอารมณ์ และการควบคุมตนเอง
- 2.3 มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความเมตตากรุณาช่วยเหลือผู้อื่น
- 2.4 มีบุรณาการ มีความน่าเชื่อถือ มีความซื่อสัตย์ มีความจงรักภักดี
- 2.5 มีความยืดหยุ่น มีความคิดสร้างสรรค์
- 2.6 เข้าสังคม มีความเป็นมิตร ให้ความร่วมมือ
- 2.7 มีความยุติธรรม มีความทนทาน
- 2.8 มีอารมณ์ขัน มีความร่าเริง มีความกระตือรือร้น

อดทน

ทวีศิลป์ พรหมสุวรรณ (2542 : 29 - 30) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนที่ดีในสังคมไทย ในปัจจุบันควรมีลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ คือ

1. ด้านส่วนตัว คือ บุคลิกภาพต่างๆ ได้แก่ การปรับตัว การวางตัว และการแต่งกายของผู้สอนเมื่อมองจุดนี้แล้วผู้สอนจะต้องเพียบพร้อมในเรื่องส่วนตัวไม่มีจุดต่างพร้อยมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
2. ด้านการเรียนการสอน ผู้สอนจะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ค้นคว้าวิธีแนวทางการสอนให้เกิดผลสำเร็จมากที่สุด มีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ทั้งการสอนและงานที่ได้รับมอบหมาย มีการพัฒนางานอยู่เป็นประจำ
3. ด้านชุมชน ผู้สอนจะต้องปรับตัวให้เข้ากับชุมชนให้ได้ รู้จักช่วยเหลือชุมชน มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถเข้ากับชุมชนได้
4. ด้านมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ผู้สอนจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานรวมทั้งผู้บริหารด้วย

จากแนวความคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่ดีของผู้สอนสรุปได้ว่าอาจารย์ผู้สอนควรมีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติโดยสรุปได้ว่าต้องมีบุคลิกภาพส่วนตัวที่ดี มีความรู้ในวิชาที่สอนและมีความเข้าใจในความรู้สาขาอื่น มีทักษะการสอน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรู้สึกที่ดีกับการทำงาน สามารถสร้างบรรยากาศได้ มีการวางแผนการสอน และให้เกียรตินักศึกษา

1.1.5 สื่อการเรียนการสอน

ความหมายของการใช้สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งจำเป็นยิ่งส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาและอาจารย์ เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเรื่องที่สอนได้ชัดเจนขึ้น ดังความหมายของสื่อการเรียนการสอนที่นักการศึกษากล่าวถึง คือ

กิดานันท์ มลิทอง (2540 : 79) กล่าวว่า คำว่า “สื่อ” (Media) หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่กำหนดข้อมูลเพื่อให้ผู้ส่งและผู้รับสามารถสื่อสารกันได้ตรงตามจุดประสงค์ เมื่อมีการนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเรียกว่า “สื่อการสอน” ซึ่งหมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็น เทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้ เป็นวัสดุทางกายภาพ ที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษา เป็นสื่อที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือช่องทางสำหรับทำให้การสอนของนักศึกษา ส่งไปถึงนักศึกษา และทำให้นักศึกษาสามารถเกิดการเรียนรู้เต็มจุดประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ได้เป็นอย่างดี

ศักดิ์ดา ทรัพย์ขวัญเมือง (2543 : 38) สรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นสื่อกลางเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ

สรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้เป็นสื่อกลางเพื่อการเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งอาจจะเป็นวัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนเทคนิควิธีการต่างๆ ในด้านสื่อการเรียนการสอนนี้มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ อาจารย์จะต้องเตรียมพร้อมเพื่อให้นักศึกษาทุกคนได้รับความรู้จากการสัมผัสสื่อการเรียนการสอนนั้นได้ด้วยตนเอง

ความสำคัญและประโยชน์การใช้สื่อการเรียนการสอน

ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง (2536 : 16 - 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. สื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น
2. ช่วยในการสอนนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกัน เช่น นักศึกษาบางคนซึ่งเรียนอ่อนอาจจะต้องใช้รูปภาพ สื่อรูปธรรม หรือชุดการเรียนการสอนรายบุคคล ช่วยให้เขาบรรลุจุดประสงค์ในการเรียน
3. ช่วยเสริมสร้างความสนใจของนักศึกษา
4. ประหยัดเวลาในการสอน บางคนกล่าวว่าการใช้สื่อการเรียนการสอนทำให้เสียเวลา ความจริงนั้นไม่เสียเวลาเลย คนที่ว่าเสียเวลาเพราะใช้สื่อการเรียนการสอนไม่เป็น

ศักดิ์ดา ทรัพย์ขวัญเมือง (2543 : 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์การใช้สื่อการเรียนการสอนมีดังต่อไปนี้

1. ในด้านสื่อกับนักศึกษา มีประโยชน์ ดังนี้
  - 1.1 เป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจเนื้อหาที่ย่างยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้น
  - 1.2 สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้แก่นักศึกษา ทำให้เกิดความสุขและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน
  - 1.3 การใช้สื่อทำให้นักศึกษา มีความเข้าใจตรงกัน เกิดประสบการณ์ร่วมกัน ในวิชาที่ใช้เรียนนั้น
  - 1.4 ช่วยให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกันเอง และผู้สอนด้วย
  - 1.5 ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์ จากการใช้สื่อเหล่านั้น
  - 1.6 ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล
2. ในด้านของสื่อกับผู้สอน มีประโยชน์ ดังนี้
  - 2.1 ช่วยให้บรรยากาศการสอนน่าสนใจมากขึ้น ผู้สอนมีความกระตือรือร้น และเชื่อมั่นในตนเองในด้านดำเนินการสอนมากขึ้น
  - 2.2 สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะอาจช่วยให้นักศึกษาศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้ด้วยตนเอง
  - 2.3 เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอ ในการเตรียมวัสดุใหม่ ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนการใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น

1.1.6 การวัดผลและการประเมินผล

ความหมายของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งของการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนตลอดจนความพยายามต่าง ๆ ของอุดมศึกษาที่จะส่งเสริมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรนั้น ประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพียงใด เพื่อที่จะนำผลประเมินที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ต่อไป

สุพัภกร์ พิบูลย์ (2544 : 20 - 22) กล่าวถึง การวัดผลและประเมินผล สรุปได้ดังนี้

การวัดและประเมินผล (Evaluation) เป็นการดำเนินการที่มีความต่อเนื่องกัน ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. การวัด (Measurement) เป็นการกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้แก่สิ่งต่างๆ อย่างเป็นไปตามกฎเกณฑ์ ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ หน่วยการวัด มาตรฐานเปรียบเทียบ และเครื่องมือการวัด

2. การประเมิน (Evaluation) เป็นการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน มีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ สารสนเทศจากการวัด (ข้อมูล) การตีความหมาย และการตัดสินเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหรือบรรทัดฐานอันเป็นที่ยอมรับ

ในการประเมินศักยภาพของผู้เรียน อาจจะทำได้หลายวิธี เช่น การทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ การสัมภาษณ์ การสังเกต การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน เป็นต้น

วิรัตน์ ไทยชนะ และคณะ (2545 : 76 - 77) กล่าวถึง การวัดผลและประเมินผลสรุปได้ดังนี้

การวัดผลและประเมินผล จะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. การวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ เจตคติที่เปลี่ยนไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เครื่องมือต่างๆ ในการเก็บข้อมูล ส่วนการใช้เครื่องมือชนิดใดนั้น จะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ผลที่ได้จากการวัดจะเป็นเชิงปริมาณ เช่น คะแนนหรือค่าร้อยละ ซึ่งยังไม่สามารถตัดสินได้ว่า นักศึกษามีคุณภาพเป็นอย่างไร จนกว่าจะมีการประเมินผล

2. การประเมินผล (Evaluation) คือ การตัดสินใจว่าผู้เรียนมีคุณภาพอย่างไร โดยการนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ เช่น นักศึกษาทำข้อทดสอบได้คะแนน 70 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งเกณฑ์ได้กำหนดไว้ว่า ผู้ได้คะแนน 60 คะแนนขึ้นไป ถือว่า ผ่านการสอบ ซึ่งทำให้อาจารย์สามารถบอกได้ว่า นักศึกษานี้มีผลการประเมินสูงกว่าเกณฑ์การผ่านการสอบ เป็นต้น

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมและเตรียมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่เป็นไปได้หลายๆ ทาง (เดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม, Daniel L. Stufflebeam, 1971 อ้างถึงใน เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545 : 9) จากความหมายดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่า การประเมินผลมีความหมายครอบคลุม ทั้ง “การทดสอบ” และ “การวัดผล” (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545 : 9)

การประเมินผล หมายถึง การตัดสินความสอดคล้องระหว่างการกระทำและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ราล์ฟ ไทเลอร์, Ralph W. Tyler, 1930, อ้างอิงจาก เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2545 : 9)

การวัดผลทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่พยายามค้นหาระดับที่แสดงถึงปริมาณของคุณลักษณะใดลักษณะหนึ่งในตัวบุคคล หรือสิ่งของ หรือเหตุการณ์ ตัวอย่างเช่น การวัดความสูงของนักเรียนนักศึกษา หรือการวัดความยาวของตัวโต๊ะ หรือการใช้

แบบสอบเพื่อวัดลักษณะของบุคคลด้านเชาวน์ปัญญา ด้านความถนัด ด้านผลสัมฤทธิ์ เป็นต้น (เยาเวตี วิบูลย์ศรี, 2545 : 6)

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลและจัดข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจระหว่างการกระทำกับวัตถุประสงค์ หรือการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่วัดได้ (เยาเวตี วิบูลย์ศรี, 2545 : 12)

การวัดและประเมินผลการศึกษา คือ กระบวนการสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษา และทำให้สามารถติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้นหลักสูตร การสอน การวัดผล จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอน และมีความเกี่ยวข้องกันโดยตลอด นอกจากนั้นการวัดผลการศึกษาจะช่วยชี้ให้ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ในการเรียนการสอน ก่อให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลง เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลเต็มที่ (กิ่งแก้ว เอี้ยวแจ่ม, 2542 : 33)

การวัดและการประเมินผล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญองค์ประกอบหนึ่งในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วจึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากนั้นจึงทำการวัดและประเมินผลการสอนว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ นั่นคือผู้สอนต้องวัดและประเมินผลทุกครั้งที่มีการสอน ผู้สอนจึงเป็นต้องเรียนรู้ให้เข้าใจในหลักการและกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าหรือตัดสินใจที่เกิดจากการสังเกตจากประสบการณ์และจากฝึกฝนของผู้ประเมิน (แซค, Sax 1989 : 24 อ้างถึงใน พิษิต ฤทธิ์จรูญ, 2548 : 1)

การประเมินผล เป็นการตัดสินใจคุณค่า และในทางการศึกษาจะเป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลที่เป็นวัตถุประสงค์โดยการศึกษาความหมายคะแนนเพื่อตัดสินว่า ยอดเยี่ยม ดี ปานกลาง หรือต่ำ (ไวร์สมา และเจอร์ส, Weirsma and Jurs, 1990 : 9)

สรุปแล้ว การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการที่ดำเนินการควบคู่กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น การวัดผล และการประเมินผล โดยการวัดผลจะต้องใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัด ส่วนการประเมินผลจะเป็นการตัดสินใจผล การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลจากการวัดผล ตามเกณฑ์ที่กำหนด

หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

พิษิต ฤทธิ์จรูญ (2548 : 11 - 12) กล่าวว่า เพื่อให้การวัดผลและประเมินผล การศึกษาเป็นไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้ ควรยึดหลักในการปฏิบัติดังนี้

1. วัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย

การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นกระบวนการตรวจสอบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้จัดให้กับนักเรียนนั้น นักเรียนสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการวัดและการประเมินผลแต่ละครั้งจึงต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการวัด และในการสอนผู้สอนก็ต้องยึดหลักสูตรเป็นหลักโดยการวิเคราะห์หลักสูตร แล้วตั้งจุดมุ่งหมาย และวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย หากการวัดแต่ละครั้งไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายที่จะวัดผลของการวัดก็จะเป็นการวัดที่ไม่มีความหมายแต่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการนำผลการวัดไปใช้

2. ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ

แม้ว่าเราจะมีจุดประสงค์ในการวัดที่ชัดเจน เลือกเครื่องมือวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์แล้วก็ตาม แต่หากเครื่องมือขาดคุณภาพ ผลการวัดก็ขาดคุณภาพไปด้วย และเมื่อนำผลการวัดไปประเมินผล ผลการประเมินย่อมมีโอกาสผิดพลาดได้ ดังนั้นเพื่อให้ผลการวัดมีความเชื่อถือได้จึงควรเลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ

3. คำนึงถึงความยุติธรรม

ความยุติธรรมเป็นคุณธรรมที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินผล เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงทุกครั้งที่ทำกรวัดและประเมินผลการศึกษา กล่าวคือจะต้องวัดและประเมินผลด้วยใจเป็นกลางไม่ลำเอียง หรืออคติ ตัดสินตามหลักวิชา เช่น การตรวจข้อสอบโดยใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน จัดกระทำทำให้ผู้ถูกวัดอยู่ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน ตัดสินผลการวัดโดยใช้เกณฑ์เดียวกัน เป็นต้น หากการดำเนินการขั้นใดขั้นหนึ่งขาดความยุติธรรมแล้วก็จะส่งผลให้การวัดผลและการประเมินผลขาดความเชื่อถือตามไปด้วย

4. การแปลผลให้ถูกต้อง

การวัดและการประเมินผลการศึกษามีเป้าหมายเพื่อนำผลไปใช้อธิบายหรือเปรียบเทียบกันในคุณลักษณะนั้นๆ ดังนั้นการแปลผลที่ได้จะต้องพิจารณาให้รอบคอบก่อนที่จะลงสรุปโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ และวิธีการแปลความหมายเป็นสำคัญ พิจารณาตามหลักเป็นแบบอิงเกณฑ์หรืออิงกลุ่ม นอกจากนั้นผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ในมาตรฐานวัดและสถิติที่นำมาใช้ด้วย

5. ใช้ผลของการวัดและการประเมินผลให้คุ้มค่า

การวัดและการประเมินผลแต่ละครั้งเป็นงานที่ต้องลงทุนทั้งในด้านพลัง ความคิด กำลังกาย เวลา และงบประมาณ เพื่อให้สามารถวัดผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หากผลการวัดที่ผู้สอนนำมาเพียงตัดสินได้ตกให้นักศึกษาเท่านั้นนับว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า เพราะผลการวัดและการประเมินผลสามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก เช่น ใช้สำหรับวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนรู้อันของนักศึกษา เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการสอนของผู้สอน เป็นข้อมูลสำหรับแนะแนว

นักศึกษาและผู้ปกครอง และเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปีของ
ผู้สอน หรือปรับปรุงการบริหารงานในสถานศึกษา เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลต้องวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย ใช้
เครื่องมือที่มีคุณภาพ คำนึงถึงความยุติธรรม แปลผลให้ถูกต้อง และใช้ผลของการวัดและ
การประเมินผลให้คุ้มค่า

ประเภทและขั้นตอนการประเมิน

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2548 : 13 - 14) กล่าวว่า การประเมินผล สามารถ
จำแนกประเภทได้ดังนี้

จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1) การประเมินผลก่อนเรียน (Pre-evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อ
ตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะของนักศึกษาว่า มีความรู้เพียงพอที่จะเรียนต่อในรายวิชา
ใหม่หรือเนื้อหาใหม่ได้หรือไม่ ถ้าพบว่ามีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ได้

2) การประเมินผลระหว่างเรียนหรือประเมินความก้าวหน้า (Formative
Evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่านักศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด
ไว้หรือไม่ เพียงใด หากพบว่ามีข้อบกพร่องในจุดประสงค์ใด ก็หาแนวทางปรับปรุงแก้ไข
ข้อบกพร่องในจุดประสงค์นั้นๆ โดยจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่นักศึกษา

การประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการสอบย่อย (Formative Test) ใน
เนื้อหาที่สอนเท่านั้นเพื่อตรวจสอบดูความก้าวหน้าของการเรียน ดูว่านักศึกษาบรรลุจุดประสงค์
การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ อันจะนำไปสู่การสอนซ่อมเสริมและปรับปรุงการสอนของผู้สอนอีก
ด้วย

3) การประเมินผลรวมสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมิน
เพื่อตัดสินผลการเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษานักศึกษามีความรู้ทั้งสิ้นเท่าไร ควรตัดสินได้ -
ตก ผ่าน - ไม่ผ่าน หรือควรได้เกรดอะไร เป็นต้น

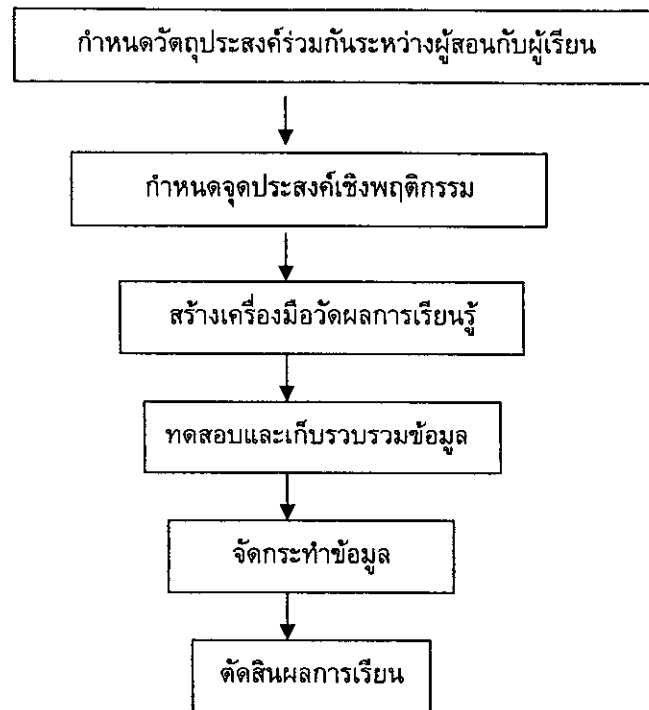
การประเมินผลรวมสรุปเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน
ของแต่ละรายวิชา ผู้สอนจำเป็นต้องประเมินให้ครอบคลุมทุกจุดประสงค์ หากมีจุดประสงค์มาก
ผู้สอนอาจต้องเลือกประเมินบางจุดประสงค์โดยการสุ่มเอาเฉพาะจุดประสงค์ที่สำคัญๆ ก็ได้

จำแนกตามระบบการวัดผล แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1) การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (Norm – referenced Evaluation)

2) การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced
Evaluation)

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2548 : 14 - 15) กล่าวว่า กระบวนการประเมินผล
การศึกษามีความเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายการศึกษากิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอน และ
นักศึกษา การประเมินผลมีกระบวนการ 6 ขั้นตอน ดังแสดงในแผนภูมิ 3 นี้

แผนภูมิ 3 ขั้นตอนการประเมินผล (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2548 : 15)

ความมุ่งหมายและประโยชน์ของการประเมินผล

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2548 : 20) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนการสอนมีความมุ่งหมายหลายประการซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้ตรงกับความต้องการได้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน
2. เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน
3. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง
5. เพื่อตัดสินผลการเรียน
6. เพื่อจัดตำแหน่งหรือจัดประเภท
7. เพื่อเปรียบเทียบระดับพัฒนาการ
8. เพื่อพยากรณ์หรือทำนาย
9. เพื่อประเมินค่า

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2548 : 21 - 24) ได้กล่าวประโยชน์ของการประเมินผลดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักศึกษา

1.1 ทำให้เกิดการพัฒนาดตนเองในแนวทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากผลการประเมินความสามารถของตนเอง

1.2 ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะรักษามาตรฐานไว้และช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

1.3 ทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะการสอบแต่ละครั้งทำให้นักศึกษาต้องอ่านหนังสือทบทวนเนื้อหา มีการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

1.4 ทำให้ทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะก่อนสอนผู้สอนจะแจ้งจุดประสงค์ที่จะประเมินให้ทราบ

2. ประโยชน์ต่อผู้สอน

2.1 ทำให้ผู้สอนได้ทราบผลการเรียนของนักศึกษาว่าเก่ง – อ่อนเพียงใด เพื่อหาทางช่วยเหลือ

2.2 ทำให้ผู้สอนทราบผลการบรรลุจุดประสงค์การเรียนของนักศึกษาว่ามีนักศึกษาผ่านจุดประสงค์มากน้อยเพียงใดซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สอนมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเพียงใด เทคนิควิธีสอนที่ผู้สอนใช้เหมาะสมเพียงใด อันจะนำไปสู่การปรับปรุงตนเองของผู้สอน

2.3 ผลการประเมินจะทำให้ผู้สอนใช้เป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียนยิ่งขึ้น

2.4 ช่วยให้ผู้สอนได้ตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบว่ามีความยากง่ายเพียงใด มีค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงเพียงใด

3. ประโยชน์ต่อผู้บริหาร

3.1 ทำให้ทราบมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในด้านต่างๆ เช่น มาตรฐานความสามารถของนักศึกษา มาตรฐานความสามารถของผู้สอน เป็นต้น

3.2 ใช้เป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้ผู้ปกครองและประชาชน

3.3 ใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา พัฒนา และดำเนินงานบริหารสถานศึกษาในด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

4.1 ทำให้ทราบความสามารถ หรือสมรรถภาพในการเรียนของบุตรหลาน

4.2 ช่วยทำให้ผู้ปกครองรู้จักและเข้าใจบุตรหลานได้ดียิ่งขึ้น

4.3 เป็นข้อมูลสำหรับผู้ปกครองใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงานหรือการศึกษาต่อของบุตรหลาน

5. ประโยชน์ต่อการแนะแนว

5.1 ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษา แนะนำ นักศึกษาทั้งในด้านการเลือกอาชีพ การศึกษาต่อและปัญหาส่วนตัว

5.2 เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับสถานศึกษาใช้ในการประชาสัมพันธ์หรือแนะนำสถานศึกษา

6. ประโยชน์ต่อการวิจัย

6.1 เครื่องมือในการวัดและประเมินผลสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทำวิจัยได้

6.2 ข้อมูลจากการวัดและประเมินผลสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยต่อไปได้

สรุปได้ว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ คือจะต้องมีการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียน โดยจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัดและวิธีการวัด รวมถึงเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน ให้ผู้สอนนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบ ในการวัดผลประเมินผลจะต้องทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และแจ้งผลให้แก่ นักศึกษาทราบเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข โดยการวัดนั้นจะต้องตรงตามเนื้อหาและใช้วิธีการวัดที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา ซึ่งหมายถึงอาจจะต้องใช้วิธีการหลายๆ วิธีร่วมกัน และสิ่งที่สำคัญการวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม และเป็นมาตรฐานเดียวกันในกรณีที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก หรือใช้ผู้สอนหลายคนในวิชาเดียวกัน

1.1.7 การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศ จึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้น ในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการรู้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยสร้างสัมพันธ์อันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติติดต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547 : 1 - 13)

สุวัฒนา เอี่ยมมอพรรณ และคณะ (2546 : 27) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาคน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะเกิดขึ้นได้เมื่อนักศึกษาได้รับประสบการณ์ โดยการสังเกต อ่าน ฟัง คิด ชักถาม ตอบคำถาม อภิปราย ทดลอง เขียน และลงมือปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ การเรียนรู้จะก่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ

นักศึกษาตามแนวทางที่คาดหวังไว้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 (2544 : 1) ระบุว่า “กระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นประการหนึ่งซึ่งให้เห็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและเพื่อประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องและมั่นใจเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ ... และสร้างความภาคภูมิใจ ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก”

ฉะนั้น ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ การที่นักศึกษาจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี นักศึกษาจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมทางฝึกนักศึกษาให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตัวเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นนักศึกษาที่พึ่งตนเองได้ (Learner - Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาต่างๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547 : 1 - 13)

ความเปลี่ยนแปลงด้านทฤษฎีการสอนภาษา

พรชูลี อ้าวอ้ารุง (2541 : 30 - 32) กล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงด้านทฤษฎีของการสอนภาษาที่สอง ว่ามี 5 ระยะ คือ

“ยุคแรก ยุคจิตเมตริก (Psychometric Phase) ในทศวรรษที่ 1920 ยุคนี้มีความสนใจอย่างสูงเกี่ยวกับจิตเมตริก และปัญหา เกี่ยวกับคุณสมบัติเชิงสถิติปัญญาของผู้พหุพหุเข้ามาสู่ประเทศต่างๆ...จากการศึกษาวิจัยได้ก่อให้เกิดคำถามถึงความสามารถของคนในการเรียกภาษาว่า มีพื้นฐานมาจากชีววิทยาหรือไม่ และผลของการเรียนสองภาษาพร้อมๆ กัน จะมีผลส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความสามารถในการเรียนรู้ด้านอื่นๆ ด้วยหรือไม่

ยุคที่สอง ยุคภาษาต่างประเทศ (Foreign Language Phase)... ภาษาศาสตร์เป็นแกนหลักเชิงเทคนิคเพื่อพัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศโดยเสนอการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (Contrastive Analysis) เน้นการเปรียบเทียบโครงสร้างทางไวยากรณ์ระหว่าง

ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ อันจะนำไปสู่เป้าหมายในการเรียนการสอนที่พบว่า มีปัญหาต่อผู้เรียน (Lado, 1964) การเคลื่อนไหวนี้ก่อให้เกิดการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาโดยอาศัยการฟัง (Audio-lingual Method) เพื่อประสิทธิภาพในการสอนภาษาต่างประเทศเน้นการฝึกฝน ทบทวนไวยากรณ์ที่เป็นปัญหาและเสริมโดยการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา

ยุคที่สาม ยุคการได้มาซึ่งภาษา (Language Acquisition Phase) เริ่มในทศวรรษที่ 1960....ผู้นำทางด้านทฤษฎีนี้ คือ เอวีวา ซอมสกี (Aviva Chomsky, 1998) พยายามทำการศึกษาวิจัยเพื่อทราบถึงแหล่งที่มาของความผิดพลาดที่ปรากฏในตัวผู้เรียนภาษาที่สอง และพบว่า ความผิดพลาดของเด็กๆ เหล่านี้เกิดจากความพยายามที่จะเข้าใจภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศที่กำลังสอนอยู่ มากกว่าจะเป็นปัญหาจากการที่นำภาษาใหม่ไปเปรียบเทียบกับโครงสร้างของภาษาเก่า ศักยภาพในการเรียนภาษานั้น คือ กลยุทธ์ของการเรียนรู้โดยทั่วไป และขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพและความพร้อมในการเรียนของเด็กด้วย

ยุคที่สี่ ยุคการฝังตัวในภาษาใหม่ของแคนาดา (Canadian Immersion Phase) ในทศวรรษที่ 1960 เช่นกัน เกิดจากนวัตกรรมของการฝังตัวภาษาฝรั่งเศสในประเทศแคนาดา ภาษาฝรั่งเศสนั้นมีโปรแกรมที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้พูดภาษาอังกฤษในรัฐมอนทรีออล (Montreal) ที่มีการใช้สองภาษา ผู้ปกครองต้องการให้ลูกหลานมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสได้เท่าเทียมกันเพื่อจะได้รับผลประโยชน์สูงสุดของการอยู่อาศัยในรัฐซึ่งมีการใช้สองภาษาเคียงคู่กันนี้ โปรแกรมนี้ให้ผู้ใช้ภาษาแม่เป็นภาษาอังกฤษเรียนภาษาฝรั่งเศสในสถานศึกษาตั้งแต่วันแรกที่เข้าสถานศึกษาเช่นกัน (Lambert & Tucker, 1972) แม้ว่าเด็กจะได้รับการสอนภาษาที่สองในวัยต้น ข้อค้นพบสรุปได้ว่าเด็กๆ จำเป็นจะต้องมีผู้สอนและอุปกรณ์ที่มีคุณภาพสูงเพื่อเด็กจะได้เรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

ยุคสุดท้าย ในทศวรรษที่ 1980 เกิดความสนใจในการเรียนภาษาพูดสองภาษาหรือภาษาคู่ (Bilingualism) ยุคนี้เกิดขึ้นตามความจำเป็นเพื่อการศึกษาอันมาจากประชากรที่อพยพพลัดถิ่นเข้ามาสู่ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศอุตสาหกรรมอื่น (Organization for Economic Co-operation and Development [OECD], 1989; Padilla, 1990) การศึกษาเพื่อวางนโยบายอย่างรีบด่วนเกิดขึ้น อันเป็นผลจากการอพยพพลัดถิ่นครั้งใหญ่ทำให้มีการศึกษาค้นคว้าวิจัยและหาข้อมูลสรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาในหลายๆ ชาติ รวมทั้งการประเมินผล ยุคนี้การเรียนการสอนเน้นว่าผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษแทนภาษาไม่ได้อย่างรวดเร็วเพียงพอที่จะเรียนรู้ร่วมกันกับเด็กที่เกิดในประเทศนั้นๆ ได้อย่างรวดเร็วเพียงใด ผลงานวิจัยส่วนใหญ่เน้นการสอนภาษาใหม่เพื่อทดแทนภาษาแม่"

สรุป ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1920 ทฤษฎีการสอนภาษามีพัฒนาการมา 5 ยุค ยุคแรกสนใจเกี่ยวกับสติปัญญาของผู้อพยพเข้ามาประเทศต่างๆ ว่าจะสามารถเรียนภาษาสองภาษาพร้อมกันได้ผลเพียงใด ยุคที่สอง ใช้ภาษาศาสตร์เป็นแกนในการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศที่ศึกษาและพัฒนาการสอนที่อาศัยการฟังเป็นหลัก ยุคที่สาม มุ่งศึกษา

ความผิดพลาดในการศึกษาภาษาที่สองและพบว่าเกิดจากการเรียนรู้และความพร้อมของผู้เรียน ยุคที่สี่ เกิดขึ้นในแคนาดา พบว่าผู้เรียนสองภาษาต้องมีผู้สอนและมีอุปกรณ์ที่ดี การเรียนภาษา จึงจะได้ผล ยุคสุดท้าย ในทศวรรษที่ 1980 เกิดความสนใจศึกษาเกี่ยวกับการเรียนภาษาพูดสอง ภาษา

แนวการสอนและการประเมินผลการสอนภาษา

จากความเปลี่ยนแปลงทางทฤษฎีการสอนภาษามาโดยลำดับ ทำให้เกิด แนวการสอนภาษาต่างกัน กล่าวคือ

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 31 อ้างถึงใน ปรีญา หิรัญประดิษฐ์, 2545 : 7 - 11) เขียนถึง การเรียนการสอนภาษา 2 แบบ คือแบบที่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษาและแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

“แนวการสอนที่เน้นในเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษา การเรียนภาษาอย่างมีแบบแผนในลักษณะนี้มีอยู่มากมายหลายวิธี จะขอกกล่าวถึงวิธีการเรียนที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย 4 แบบ เมื่อมีวิธีการเรียนการสอนแบบใหม่เกิดขึ้นจะมีการเลิกใช้การเรียนการสอนแบบเก่าโดยสิ้นเชิง ในทางตรงกันข้ามยังมีการใช้วิธีการเรียนการสอนทั้งหมดแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ วิธีการสอน 4 แบบดังกล่าวมีดังนี้ คือ

1. วิธีการสอนแบบแปลและไวยากรณ์
2. วิธีการสอนแบบตรง
3. วิธีการสอนโดยอาศัยการฟังและพูด
4. วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จุดประสงค์และเนื้อหาเป็นเพียงจุดเริ่มต้น ถึงแม้ว่าจะสอนอะไรแต่ถ้ากระบวนการเรียนการสอนไม่เอื้อแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะสอนให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการสื่อสารได้ จุดสำคัญในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารนอกเหนือจากจุดประสงค์และเนื้อหา ยังมีกระบวนการเรียนการสอน นั่นคือ จะสอนอย่างไรผู้เรียนจึงจะเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ กระบวนการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบ 3 ประการด้วยกัน คือ

1. กิจกรรม
2. เทคนิคการสอน
3. บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน

หากการเรียนการสอนมีกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เอื้อ ประกอบทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทที่เหมาะสม การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารก็จะสามารถครอบคลุมเนื้อหาและดำเนินไปจนบรรลุวัตถุประสงค์ปลายทางที่ตั้งไว้ได้”

พรชูลี อาชาวาร์จ (2541 : 56 - 57) ระบุว่าในการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษ มีแนวทาง 2 แบบ ที่ยังคงใช้สอนและฝึกฝนอยู่ คือ

“1. PPP ได้แก่ การนำเสนอ (Presentation) การฝึกฝน (Practice) และการแสดงออกทางภาษา (Production)

2. CA (Communication Activities) คือ กิจกรรมการสื่อสาร เด็กจะเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดี ต่อเมื่อรู้ภาษาแม่และใช้ได้อย่างดี สามารถพิจารณาภาษาแม่ของตน การมีกระบวนการทางด้านภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เด็กจะนำภาษาแม่มาเทียบเคียงและถ่ายโยงภาษาแม่ไปสู่ภาษาต่างประเทศ”

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533 : 19 - 21, อ้างถึงใน ปรียา หิรัญประดิษฐ์, 2545 : 7-11,) เขียนถึงแนวทฤษฎีการสอนภาษา 3 ทฤษฎี คือแนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ และแนวทฤษฎีการสอนอ่าน

“1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (The Communicative Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษาหรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติได้

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยการใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหมายได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับผู้เรียน การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง

สรุป แนวการสอนภาษาที่นิยมใช้มีหลายแบบ ได้แก่ การสอนแบบเน้นกฎเกณฑ์ทางภาษา ที่ยังคงใช้วิธีการสอน 4 แบบ คือ วิธีสอนแบบแปลและไวยากรณ์ วิธีสอนแบบตรง วิธีสอนโดยอาศัยการฟังและพูด และวิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้

การสอนภาษาเพื่อสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม เทคนิคการสอน และบทบาทของผู้เรียนและผู้สอน

การสอนแบบ PPP คือ การนำเสนอ การฝึกฝนและการแสดงออกทางภาษา

การสอนแบบกิจกรรมสื่อสาร

การสอนแบบธรรมชาติ เน้นการใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

การประเมินการสอนภาษา (ปรียา หิรัญประดิษฐ์, 2545 : 7 - 11 อ้างอิงจาก สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2526 : 169) กล่าวถึงการประเมินผลการสอนภาษาว่าควรประเมิน 4 ประเภท ได้แก่

“การประเมินถึงความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน การประเมินถึงความเพียงพอและการใช้การได้ของวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนต่างๆ การประเมินถึงความสามารถในการทำให้วัตถุประสงค์บรรลุหรือความสอดคล้องระหว่าง กระบวนการเรียนการสอนกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ตลอดจนจุดเด่นและจุดด้อย ของกระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผลผลิตของการสอน หรือการประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อตอบคำถามว่า ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ปรารถนาตั้ง ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนเพียงใด”

สรุป การสอนภาษาจึงควรประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ วัตถุประสงค์ สื่อ กระบวนการเรียนการสอน และผลผลิตหรือการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าได้เปลี่ยนแปลงไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่

เป้าหมายและปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษา

การเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและผู้สอนตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่างๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรมและการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้น และก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องศึกษาวิเคราะห์จุดหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้ออกความรู้แก่นักศึกษาเป็นผู้สนับสนุน เสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่นักศึกษา มีเป้าหมายให้นักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อสารความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม ดังนั้น การจัดการกระบวนการเรียนรู้ จะมุ่งให้นักศึกษามีโอกาสฝึกให้ใช้ภาษามาก และให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ (Learning Strategies) ที่เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีเวลา การเรียน (Learning Styles) เป็นของตนเอง กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์

การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่างๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ได้เหมาะสมกับตนเองตามระดับชั้น ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญควรดำเนินการดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547 : 1 - 13)

1. เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนการเลือกสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับสภาพและลักษณะนักศึกษา เน้นให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุขหรือคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของสาระการเรียนรู้ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การสอนภาษาแบบองค์รวม การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้จากการทำโครงการการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เป็นต้น

2. คิดค้นเทคนิค กลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบต่างๆ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาความสนใจและวัยของนักศึกษา ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและชุมชน

ปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศสรุปมีดังนี้

1. คุณภาพนักศึกษาเรียนภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่สร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตรอันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ และยังมีคุณภาพภูมิในภาษาและวัฒนธรรมไทย

การที่จะทำให้นักศึกษาเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดไว้ดังกล่าว เมื่อจบหลักสูตรนักศึกษาต้องมีความรู้ ทักษะหรือกระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547 : 1 - 13)

1) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้อย่างดี

2) สามารถอ่าน เขียน ฟัง พูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสุนทรียภาพ และสร้างสรรค์

3) ตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

4) เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

5) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการอยู่ร่วมกันในสังคมได้ตามสถานการณ์ต่างๆ

2. คุณลักษณะของผู้สอนภาษาต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547 : 1 - 13) กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้สอนภาษาต่างประเทศควรคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้

- 1) มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 2) มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมของประเทศเป็นอย่างดี
- 3) ใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ดี เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษาได้
- 4) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 5) ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- 6) มีความสามารถในการจัดทำสื่อ ใช้สื่อในการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาต่างประเทศได้หลายรูปแบบตามหลักสูตร
- 7) มีความรู้ ความเข้าใจด้านจิตวิทยา เข้าใจลักษณะธรรมชาติและความต้องการของนักศึกษาเป็นอย่างดี ตระหนักในความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 8) มีคุณลักษณะของผู้สอนดีที่นักศึกษาพึงประสงค์และมีความเป็นกัลยาณมิตร ยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา
- 9) เป็นแบบอย่างที่ดีด้านความประพฤติและคุณธรรม
- 10) ควรได้รับการฝึกด้านภาษาเป็นอย่างดีทั้งภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งการใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนให้เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่เรียนได้อย่างรวดเร็ว เช่น มโนทัศน์ของไวยากรณ์ คำ และคำศัพท์ แต่ละวิธีใช้เป็นวิธีสุดท้ายเมื่อใช้วิธีอื่นไม่ได้ผล
- 11) วางแผนการเรียนล่วงหน้า เตรียมสถานการณ์ในการสื่อสาร รวมทั้งสอดแทรกอุปกรณ์การสอน และกิจกรรมเพื่อความเข้าใจในการฟัง อ่าน พูด หรือเขียน
- 12) มีความกระตือรือร้นในการสอน ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการสอน คือ ตัวผู้สอนและวิธีการสอนของผู้สอน อันจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิริยาโต้ตอบโดยใช้ภาษาอังกฤษและเมื่อประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
- 13) มีความคิดสร้างสรรค์ การสอนจะต้องมีมากกว่าการใช้หนังสือทำแบบฝึกหัด และปฏิบัติตามคู่มือผู้สอนที่เขียนโดยคนอื่น ผู้สอนควรรหากิจกรรมมาช่วยให้ผู้เรียนสนใจทำแบบฝึกหัด มีวิธีการหลากหลายที่ผู้สอนจะใช้ได้ เช่น เกม เพลง กิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

3. สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์กรความรู้ที่เป็นสากลสำหรับนักศึกษาภาษาต่างประเทศประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและ

วัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547 : 1-13)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

องค์ประกอบในการเรียนรู้ภาษา

กรรณิการ์ ใหม่ตาจักร และคณะ (2547 : 25 - 27 อ้างอิงจาก Myriam Met and Eileen B. Lorenz 1997) กล่าวว่า ความแตกต่างของผู้เรียนและลักษณะของโครงการมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้เรียนเป็นรายบุคคลในด้านความชำนาญภาษาที่ 2 (Immersion Language) พฤติกรรมของผู้สอน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการพัฒนาด้านภาษาของผู้เรียน มีองค์ประกอบหลายอย่างที่ไม่ใช่รูปแบบเฉพาะ แต่เป็นเพียงผลของการฝึกการสอนมาอย่างดี รวมถึงความหลากหลายของกิจกรรมที่มีความหมายที่ใช้ในห้องเรียนรวมทั้งการจัดรูปแบบของห้องเรียน

บุคลิกภาพและพฤติกรรมการสอนของผู้สอนมีบทบาทต่อสิ่งที่เกิดตามมากับตัวผู้เรียน แท้จริงแล้วนักการศึกษาบางคนสังเกตว่าการไม่มีองค์ประกอบเหล่านี้ หรือหากคุณภาพขององค์ประกอบเหล่านี้ต่ำ อาจทำให้มีผลในทางลบต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทางภาษา ผู้สอนควรมีความชำนาญในภาษาที่ 2 หรือเกือบเท่าภาษานั้น

ฉะนั้น องค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนการสอนภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น มี 3 ประการด้วยกัน คือ (กรรณิการ์ ใหม่ตาจักร และคณะ, 2547 : 29 - 31)

1. องค์ประกอบด้านการสอน แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1.1 ความรู้และความสามารถในการสอนของผู้สอน ซึ่งได้แก่ ความรู้ความสามารถของผู้สอนในด้านภาษาศาสตร์ในภาษาที่สอน ความรู้ในด้านวัฒนธรรมในภาษาที่สอน การรู้จักใช้ภาษาท่าทางประกอบการสอน วิธีการเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบทเรียน รู้วิธีใช้สื่อช่วยสอน สามารถเข้าใจและตอบสนองต่อองค์ประกอบของนักศึกษาต่อไปนี้ได้ดีคือ ความถนัด แรงจูงใจ และความสนใจของนักศึกษา เข้าใจข้อมูลย้อนกลับของนักศึกษา เช่น ดูจาก

สีหน้า คำพูดของนักศึกษา และเข้าใจในสมรรถนะของนักศึกษา ว่าสามารถเข้าใจการสอนของผู้สอนได้มากน้อยเพียงใด

1) ผู้สอนควรจัดบรรยากาศการเรียนของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่ 2 โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมของห้องเรียนด้วยการพูดภาษาที่ 2 โดยมีวัสดุอุปกรณ์ สิ่งตีพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียน ผู้สอนควรทำงานร่วมกับผู้เรียน เช่น ในการเขียนวารสารของห้องเรียน เรื่องราวของห้อง และผู้สอนควรอ่านให้ผู้เรียนทั้งชั้นฟังทุกวัน

2) ผู้สอนควรให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่ 2 (Immersion Language) ตลอดเวลาในสถานศึกษา เช่น ในชั้นตอนผู้สอนเตรียมผู้เรียนเพื่อเปลี่ยนกิจกรรมของห้องเรียน ในเวลาชื่นชมความสำเร็จของผู้เรียน ในการใช้ภาษา

3) ผู้สอนควรใช้รูปแบบกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับสูง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ และได้ตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนที่หลากหลาย

4) ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการแสดงออกในการใช้ภาษาที่ 2 โดยไม่ต้องกลัวว่าจะผิดพลาด ผู้สอนควรให้ความสนใจกับความแตกต่างของข้อผิดพลาดของผู้เรียนในแต่ละโครงการและแต่ละห้องเรียน ซึ่งมีความผิดพลาดที่ต่างกัน เพื่อที่จะนำข้อผิดพลาดเล็กน้อยของผู้เรียนเหล่านี้ ไปพัฒนาสร้างบทเรียนย่อยๆ เพื่อแก้ไข และพัฒนาไปบูรณาการกับการสอนในวิชาอื่นๆ เหล่านี้ ไปพัฒนาสร้างบทเรียนย่อยๆ เพื่อแก้ไข และเพื่อไปบูรณาการกับการสอนในวิชาอื่นๆ

5) ผู้สอนควรใช้กิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนากับเพื่อนๆ กิจกรรมที่ทำให้เกิดความร่วมมือในการเรียนช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจอย่างมีความหมาย และมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้ความหมายของการพูดคุยและการฝึกนั้นมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 (Johnson & Swain, 1997 Citing Long, 1985, Swain, 1985)

6) สื่ออุปกรณ์ที่เหมาะสมควรนำมาใช้ บทบาทของสื่อการสอนเป็นทรัพยากรสำคัญยิ่งในการเรียนในระบบ Immersion Program

1.2 เวลาที่ใช้ในการเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เวลาที่ใช้ในการเรียนในห้องเรียน หมายถึง เวลาที่ใช้ในการศึกษาตลอดหลักสูตร และเวลาที่เรียนที่แท้จริงในห้องเรียน ส่วนเวลาเรียนนอกห้องเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะและการได้มีโอกาสใช้ภาษากับเจ้าของภาษา นอกห้องเรียน องค์ประกอบดังกล่าวมีผลต่อการเรียนการสอนมาก เพราะถ้านักศึกษามีเวลาในห้องเรียนมาก การเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้นได้ผล

1.3 ประสิทธิภาพในการถ่ายโอนการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาแม่กับการเรียนรู้ภาษาใหม่หรือ ภาษาที่ 2 สามารถถ่ายโอนกันได้มากน้อยเพียงใด ภาษาแม่กับภาษาที่ 2

แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ระดับการสอนและขอบเขตในการสอนมีอุปสรรคต่อการถ่ายโอนมากน้อยเพียงใด สภาพแวดล้อมทางการสอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าใจ และสื่อสารกับผู้สอนได้มากน้อยเพียงใด

1.4 การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน สำหรับวิธีการวัดผลและประเมินผลซึ่งมีหลายรูปแบบนั้นสอดคล้องกับระดับความสามารถ ธรรมชาติของนักศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับภาษาถิ่นของนักศึกษา และเรื่องที่สอนมากน้อยเพียงใด

2. องค์ประกอบด้านตัวนักศึกษา แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ คือ

1) ความสามารถของนักศึกษาที่จะเข้าใจการสอน ซึ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาและความสามารถด้านภาษาของนักศึกษา (Verbal Ability)

2) ความถนัดด้านภาษาของนักศึกษาและองค์ประกอบอื่นที่มีส่วนร่วมกับความถนัด (กรรณิการ์ ไหมตาจักร และคณะ, 2547 : 29 - 31)

3) ความมานะพยายามของนักศึกษา การที่นักศึกษาจะเกิดความมานะพยายามที่จะเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนทัศนคติของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอน ความสนใจในภาษาต่างประเทศที่เรียน ความรู้สึกต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต่างประเทศที่เรียนและความรู้สึกเป็นปรีภักษ์ (Anomie) ต่อวัฒนธรรม และการแก้ปัญหาด้านวัฒนธรรมของภาษาเดิม (กรรณิการ์ ไหมตาจักร และคณะ, 2547 : 29 - 31)

4) ยุทธวิธีหรือวิธีในการเรียนภาษาของนักศึกษา การเรียนภาษาใหม่จะได้ผลถ้านักศึกษามีความสามารถที่จะกลืนกลาย (Assimilate) ความรู้จากภาษาใหม่เข้ากับภาษาของตนได้ดี สามารถถ่ายโยงสิ่งที่รู้ใหม่และสิ่งที่เรียนรู้แล้วเข้าด้วยกัน เข้าใจโครงสร้างของภาษาใหม่ และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาที่เรียนใหม่ (กรรณิการ์ ไหมตาจักร และคณะ, 2547 : 29 - 31)

5) ผลที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่ 2 หมายถึงการที่นักศึกษา เรียนรู้ภาษาใหม่แล้ว ได้ความรู้ซึ่งมีผลต่อสติปัญญาและความรู้ของนักศึกษาหรือมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือไม่ และภาษาใหม่ที่เรียนมีผลต่อบุคลิกภาพ (Personality) ของนักศึกษามากน้อยเพียงใด

3. องค์ประกอบด้านสังคมและวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น

1) ความยึดมั่นในภาษาของตนเอง

2) องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์

3) ภาวะสองวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมของนักศึกษา

การที่ผู้เรียนมีความยึดมั่นในภาษาของตนเองมากเกินไป โดยไม่ยอมรับภาษาใหม่ การเรียนก็ไม่ได้ผล นอกจากนี้นักศึกษาภาษาต่างประเทศจะต้องมีความเข้าใจในข้อแตกต่างของภาษาที่ 1 หรือภาษาแม่ว่ามีข้อแตกต่างกับภาษาที่ 2 มากน้อยเพียงใด ในด้านการออกเสียง การเรียงคำเป็นต้น นอกจากนี้สิ่งที่นักศึกษาต้องพบขณะที่เรียนภาษาต่างประเทศ

ก็คือ วัฒนธรรมของนักศึกษาเองกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ถ้าวัฒนธรรมมีความคล้ายคลึงกันมากเท่าใดการเรียนภาษาต่างประเทศก็ได้ผลมากเพียงนั้น

คุณลักษณะการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวข้องของการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน หูเลียงฉิง กับ หลิวผิงผิง (Hu Liangcai and Liu Pingping, 2004 : 102 - 105) กล่าวว่า หลังจากเปิดประเทศจีนแล้ว มีอาจารย์ชาวต่างประเทศเข้ามาช่วยสอนภาษาต่างประเทศจำนวนมากมาย การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อให้การเรียนการสอนตรงเป้าหมายและปลูกฝังหรืออบรมภาษาต่างประเทศได้ดี เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยชาวจีนมีข้อจำกัดแล้ว เพราะว่าคนที่มาจากวัฒนธรรมแตกต่างกันย่อมมีความเข้าใจวัฒนธรรมแตกต่างกัน ก็เหมือนชาวต่างประเทศมาอ่านหนังสือ "ความฝันในหอแดง" แม้ว่าภาษาจีนเขาเก่งขนาดไหนก็จะไม่สามารถเข้าใจสถานการณ์และอารมณ์ของหนังสือได้ลึกซึ้งเหมือนชาวจีน นี่ก็คือเหตุผลว่าต้องให้มีอาจารย์ชาวต่างประเทศมาช่วยสอนภาษา (Lin zhu, 2006 : 91 - 93)

ดังนั้น ผู้วิจัยได้สรุปลักษณะการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศจาก หูซุฟาง (Wu Shufang, 2006 : 35 - 36) และ หูเลียงฉิง กับ หลิวผิงผิง (Hu Liangcai and Liu Pingping, 2004 : 102 - 105) ดังนี้

1. จุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนภาษาโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ คือ

1.1 เป็นเจ้าของภาษา มีความชำนาญด้านความรู้ภาษา สามารถสร้างบรรยากาศให้เรียนภาษาให้นักศึกษา

1.2 ความคิดการสอนทันสมัย รูปแบบการสอนใหม่และพลิกแพลง อาจารย์สามารถเป็นเพื่อน ผู้จัดกิจกรรม ผู้สื่อสารและผู้ร่วมมือได้

1.3 เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นของนักศึกษา และศักยภาพของนักศึกษา กระตุ้นให้นักศึกษากล้าแสดงออกให้กำลังใจแก่นักศึกษาไปแสดงในสถานการณ์ต่างๆ เช่น วิชาการพูดปกติไม่มีตำราที่กำหนดไว้ อาจารย์ชาวต่างประเทศก็ให้จินตนาการสถานการณ์ที่นักศึกษาคนจีนไปเรียนที่ต่างประเทศ ตั้งแต่ นักศึกษาคนนี้ลงจากเครื่องบิน ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง เข้าโรงแรม ไปลงทะเบียนที่มหาวิทยาลัย ไปตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาล และไปสัมภาษณ์ ที่บริษัทเป็นต้น ทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน อาจารย์ชาวต่างประเทศพยายามให้นักศึกษาคิดและปฏิบัติได้ โดยตัวนักศึกษาเอง สร้างความมั่นใจและความเป็นตัวของตัวเองให้นักศึกษา ทำให้นักศึกษาดังใจเรียน เรียนอย่างมีความสุข ร่วมกันคิดและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ กับอาจารย์อย่าง

เต็มใจ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปลี่ยนบทบาทกับนักศึกษา ให้นักศึกษาทำตัวเป็นอาจารย์ หาจุดสำคัญ จุดยากเอง วิเคราะห์ แก้ปัญหาเอง ให้นักศึกษาเห็นศักยภาพของตนเอง

1.4 ท่วงทำนองการทำงานรอบคอบและเป็นรูปธรรม อาจารย์ชาวต่างประเทศเข้มงวด ไม่ไว้หน้าแก่นักศึกษาที่มีพฤติกรรมทุจริต ให้นักศึกษาเรียนคุณธรรม จริยธรรมจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

1.5 เป็นตัวเชื่อมของวัฒนธรรมต่างประเทศ นักศึกษาไม่เพียงแต่เรียนภาษาที่แท้จริงกับอาจารย์ชาวต่างประเทศได้ ยังสามารถเข้าใจและรู้จักภูมิอากาศ ประเพณี วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมของต่างประเทศ ให้นักศึกษาได้ประสบตรงวัฒนธรรมต่างประเทศ

1.6 การจัดการเรียนการสอนสนุกสนานมีชีวิตชีวาและวิธีการสอนหลากหลาย

นักศึกษาส่วนใหญ่พูดว่า เรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศรู้สึกสบาย ๆ และมีความสุข บรรยากาศคึกคัก วิธีการสอนหลากหลาย สนุกสนาน อาจารย์ชาวต่างประเทศชอบสร้างสถานการณ์ขึ้นตามจินตนาการ เวลาสอนก็ทำตัวเหมือนนักแสดงบนเวที บางทีก็เดิน บางทีก็ร้อง บางทีก็ทำท่าทาง น่าเสียงหลากหลายเป็นต้น เวลาพูดถึงเรื่องที่ดีใจก็จะร้องเพลง ให้นักศึกษารู้สึกมีความสุขอย่างยิ่ง และก็ให้นักศึกษาเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง ชมฟังดนตรีต่างประเทศ กระตุ้นนักศึกษาสนใจเรียนภาษา นอกจากนี้ อาจารย์ชาวต่างประเทศยังชอบใช้สื่อช่วยสอน เช่น ของจริง ภาพหรือของจำลองมาช่วยสอน

1.7 บรรยากาศในห้องเรียนเป็นประชาธิปไตยเสมอภาค

ปีค.ศ.1999 ดร.อาร์ท เพิร์ล และคณะ (Art Pearl and etc.) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา โรงพิมพ์ แฮมปตัน (Hampton) ในหนังสือ "ห้องเรียนประชาธิปไตย: จากทฤษฎีถึงการปฏิบัติ" (The Democratic Classroom : From Theory to Practice) ในหนังสือ ผู้เขียนได้พูดถึงห้องเรียนประชาธิปไตยต้องมีหลักการการเรียนการสอนสำคัญดังนี้ 1. อธิบายหรือปรึกษาหารือ ไม่บังคับกดดันหรืออิสระปล่อยตามใจ 2. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่มีผลต่อชีวิตอย่างเสมอภาค 3. ให้กำลังใจนักศึกษาในห้องเรียนทุกคนอย่างเสมอภาค และผู้เขียนยังแนะนำคุณลักษณะห้องเรียนประชาธิปไตย : 1. กระตุ้นให้นักศึกษาถาม 2. ให้สิทธิ์เลือกแก่นักศึกษา 3. เสมอภาคต่อนักศึกษาทุกคน 4. ไม่สร้างความลำบากใจให้นักศึกษา(เช่น ให้นักศึกษาอับอายขายหน้า แล้วหมดความสนใจต่อการเรียนและสูญเสียเพื่อนเป็นต้น) 5. ให้นักศึกษามีความรู้สึกปลอดภัย ความรู้สึกสบาย ความรู้สึกตื่นเต้น ความรู้สึกสร้างสรรค์ ความรู้สึกใช้เป็นประโยชน์ได้เป็นต้น ถ้านำหลักการสอนประชาธิปไตยของ ดร.อาร์ท เพิร์ล(Art Pearl) มาวิเคราะห์การสอนในห้องเรียนของอาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจจะพบว่ากระบวนการสอนของอาจารย์ชาวต่างประเทศก็คือกระบวนการปฏิบัติหลักการประชาธิปไตยในห้องเรียน โดยอาจารย์หวังว่านักศึกษาจะร่วมมือในการเรียนการสอน ตอบคำถาม โดยอาจารย์ไม่เรียกชื่อนักศึกษามาตอบคำถาม

2. ปัญหาในกาสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

การสอนของอาจารย์ชาวต่างประเทศนอกจากมีคุณลักษณะที่ดีแล้ว บางครั้งก็ประสบปัญหาด้วย เช่น อาจารย์ชาวต่างประเทศบางคนขาดประสบการณ์การสอนในประเทศที่ไปทำงาน ประสิทธิภาพการใช้ภาษาจริงของนักศึกษาไม่ถูก บางที่ไม่ให้เวลาคิดแก่นักศึกษา พอถามก็ให้นักศึกษาดอบทันที ทำให้นักศึกษาเครียดเมื่อถูกถามก็ก้มหน้าไม่กล้าพูด ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ อาจารย์ชาวต่างประเทศบางคนมองนักศึกษามหาวิทยาลัยเหมือนเป็นผู้เรียนระดับประถมศึกษา ทำกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมเหล่านี้ง่ายเกินไป ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ และอาจารย์ชาวต่างประเทศบางคนคิดว่าตำราไม่ทันสมัย แล้วส่วนใหญ่ก็จะให้อาจารย์ชาวต่างประเทศเลือกเอกสารสอนเอง ฉะนั้นเนื้อหาการสอนส่วนใหญ่ก็จะไม่เป็นระบบ และเนื้อหาไม่ครบถ้วน นอกจากนี้ อาจารย์ชาวต่างประเทศบางคนยังขาดความเข้าใจสภาพบ้านเมืองที่ประเทศทำงาน เข้าใจว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจริงๆ ไม่ใช่ภาษาที่สองเหมือนประเทศในยุโรป วัฒนธรรมก็แตกต่างกัน นักศึกษาเรียนภาษาต่างประเทศต้องผ่านอุปสรรคทางภาษาและวัฒนธรรมด้วย

3. วิธีการแก้ปัญหา

3.1 จัดการเรียนการสอนในเวลาและนอกเวลาอย่างเป็นระบบ

1) กำหนดเนื้อหาการสอน อาจารย์ชาวต่างประเทศทุกคนต้องเขียนแผนการสอนก่อนเปิดเทอม ซึ่งต้องกำหนดจุดประสงค์ของการสอนอย่างชัดเจน และต้องกำหนดเนื้อหาตามสัปดาห์ และหนังสือที่ใช้ การบ้านและการประเมิน ถ้าหากอาจารย์สองคนหรือมากกว่าสอนวิชาเดียวกันต้องปรึกษากัน และเขียนแผนการสอนร่วมกัน

2) จัดหรือเข้าร่วมมุมภาษาอังกฤษ (English Corner) อย่างบูรณาการ อาจารย์ชาวต่างประเทศควรจัดหรือเข้าร่วมมุมภาษาอังกฤษ สัปดาห์ละหนึ่งครั้ง มุมภาษาอังกฤษอำนวยความสะดวกใช้ภาษาอังกฤษและฝึกพูดในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

3) จัดการบรรยายหรืองานสัมมนาการสอนภาษาต่างประเทศประจำปี อาจารย์ชาวต่างประเทศทุกคนควรจัดการบรรยายที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม การศึกษา ข่าว ท่องเที่ยวเทอมละครั้ง จัดงานสัมมนาอาจารย์สอนภาษา แลกเปลี่ยนและเปรียบเทียบประสบการณ์การสอน ส่งเสริมจุดเด่นและความถนัด

3.2 ส่งเสริมการบริหารทั่วไป

1) งานสัมมนา เพื่อให้อาจารย์นานาชาติที่มนี้ทำงานร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ควรจัดงานสัมมนาตามเวลา เพื่ออภิปรายปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอน

2) การสอบ การออกข้อสอบในวิชาเดียวกันต้องเหมือนกัน เช่น ถ้ามีอาจารย์สองคนหรือสองคนขึ้นไปสอนวิชาเดียวกัน และผู้เรียนอยู่ระดับเดียวกัน อาจารย์ต้องปรึกษากัน ออกข้อสอบร่วมกัน

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ส่งเสริมการอบรมก่อนเข้ามาสอน

4.2 ส่งเสริมการบริหารด้านการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

4.3 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างอาจารย์ในประเทศกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง โครงการประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้ สภาพการจัดการเรียนการสอน เรียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 6 คาบ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้บริหารเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการสอน จัดให้มีการนิเทศภายในและการติดตามประเมินผลการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนเตรียมการสอนโดยศึกษา เนื้อหา และวิธีการจัดกิจกรรม เขียนแผนการสอน จัดกิจกรรมเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน มีการใช้สื่อที่เป็นรูปบัตร/บัตรภาพ ฝึกผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ฝึกทักษะการฟัง ด้วยการให้ปฏิบัติตามคำสั่งฝึกทักษะการพูด ด้วยการให้ทักทายคำ/ประโยค ความถูกต้องในการบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ และความสามารถในการสื่อสาร โดยการสังเกตและสัมภาษณ์ สมรรถนะของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร

สุรณี แก้วกลม (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ด้านอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออำนวยความสะดวกการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน และเปรียบเทียบความพึงพอใจ จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทของนักศึกษาและคณะที่ศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 195 คน ซึ่งคัดเลือกจากประชากรด้วยวิธีการคัดเลือกแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 58 ข้อ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการทดสอบเอฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี

ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการทดสอบเอฟ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอาจารย์ผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออำนวยความสะดวก การเรียนการสอน และการวัดประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษด้านอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 3) นักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะครุศาสตร์มีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรเนื้อหาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความพึงพอใจสูงกว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษสังกัดคณะครุศาสตร์

โจวเจียฉิว (Zhou Jiaqiu, 2006 : 72 - 74) ได้ทำวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ประสิทธิผลการสอนของอาจารย์ชาวต่างประเทศในชั้นเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษปีที่ 2 ในสถาบันเจ้าชิ่ง กลุ่มตัวอย่าง 148 คน วิชาการพูดของนักศึกษานี้เป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศคนเดียวกัน ระดับความคิดเห็นต่อการสอนของอาจารย์ชาวต่างประเทศมี 3 ระดับ คือ ชอบมาก ชอบและไม่ชอบ แล้วก็ให้นักศึกษาเขียนเหตุผลว่าทำไมชอบหรือไม่ชอบ ผลการวิจัยพบว่า ในนักศึกษาจำนวน 148 คนนี้ นักศึกษาที่เลือกชอบมากคิดเป็นร้อยละ 35 เลือกชอบคิดเป็นร้อยละ 65 และไม่มีคนเลือกไม่ชอบอาจารย์ชาวต่างประเทศช่วยสอน ส่วนเหตุผลที่ชอบมากที่สุดคือประเด็น สามารถได้ยินน้ำเสียงภาษาอังกฤษที่แท้จริง มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 91 รองลงมาคือประเด็นสามารถสัมผัสวัฒนธรรมต่างประเทศ มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 61 ส่วนเหตุผลที่ไม่ชอบมากที่สุด คือประเด็น โอกาสคุยหนึ่งต่อหนึ่งน้อย มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาคือประเด็นกิจกรรมง่ายเกินไป กับประเด็นพูดไว ฟังไม่รู้เรื่อง มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 35

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการวิจัยเกี่ยวกับศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) พร้อมกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุปในการศึกษาครั้งนี้ โดยผู้วิจัยนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนภาษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 687 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษา ที่เรียนภาษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2549 จำนวน 246 คน ได้มาโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สาขาวิชาและระดับชั้นปีที่ศึกษาเป็นเกณฑ์ในการจำแนก โดยมีรายละเอียดของการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. แบ่งนักศึกษาตามโปรแกรมวิชาที่ศึกษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4
2. สุ่มนักศึกษาจากประชากรที่กำหนดเอาไว้ตามโปรแกรมวิชาและชั้นปี รายละเอียดของประชากรและสุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังตาราง

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาและชั้นปี

โปรแกรมวิชา	ชั้นปี	ปี 1		ปี 2		ปี 3		ปี 4		รวม	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ภาษาอังกฤษ		102	37	69	25	82	29	95	34	348	125
ภาษาญี่ปุ่น		55	19	34	12	33	12	0	0	122	43
อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว		0	0	52	19	82	29	83	30	217	78
รวม		157	56	155	56	207	70	178	64	687	246

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล โดย

แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับชั้นปีที่กำลัง ศึกษา และภาษาที่เรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่ามี ความคิดเห็นระดับมากน้อยเพียงไร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนด ในการแปลความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อย

- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร วารสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดขอบข่ายการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้
3. สร้างแบบสอบถามครอบคลุมขอบข่ายขององค์ประกอบการเรียนการสอนตามกรอบแนวคิดของแซนฟอร์ด(Sanford, อ้างถึงใน ชุตีรัตน์ เจริญสุข, 2545: 30) 6 ด้าน ดังนี้
  - 1) ด้านเนื้อหาวิชา
  - 2) ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์
  - 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน
  - 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน
  - 5) ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา
  - 6) ด้านการวัดผลและประเมินผล
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาและปรับปรุง
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและความเหมาะสมที่จะเก็บข้อมูล ประกอบด้วย
  - 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เตือนใจ เกียวซี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
  - 2) รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
  - 3) ดร.สุขแก้ว คำสอน อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
  - 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิวันท์ ชาญวิชัย อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
  - 5) ดร. ทวีศักดิ์ ชันยศ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ได้ให้ค่าถามดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80 -1.00 จากนั้น จึงนำผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ก่อนนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Try Out)

7. นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยง โดยทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เรียนภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์หาคุณภาพด้านความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2538 : 174) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86

8. แล้วนำแบบสอบถามมาพิจารณาค่าความเที่ยงแล้วนำเสนอให้ประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และขอรับแบบสอบถามกลับคืนทันที ได้รับแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 223 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.65

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. คำนวณหาค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาและภาษาที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายระดับความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์ของเบสต์และคานท์ (Best & Kahn อ้างถึงใน วิราพร พงศ์อาจารย์, 2542: 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง นักศึกษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

- 2.1 ด้านเนื้อหาวิชา
- 2.2 ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์
- 2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 2.5 ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา
- 2.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	55	24.70
หญิง	168	75.30
รวม	223	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 223 คน เป็นเพศหญิง 168 คน และเพศชาย 55 คน คิดเป็นร้อยละ 75.30 และ 24.70 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีที่เรียน

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	55	24.70
ชั้นปีที่ 2	52	23.30
ชั้นปีที่ 3	71	31.80
ชั้นปีที่ 4	45	20.20
รวม	223	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 รองลงมาอยู่ในชั้นปีที่ 1 จำนวน 55 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 52 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.70, 23.30 และ 20.20 ตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโปรแกรมวิชาที่เรียน

โปรแกรมวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	113	50.70
ภาษาญี่ปุ่น	43	19.30
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	67	30.00
รวม	223	100.00

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 รองลงมาคือโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 67 คน และโปรแกรมวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และ 19.30 ตามลำดับ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาษาที่เรียนกับอาจารย์
ชาวต่างประเทศ

ภาษาที่เรียน	เรียน/ไม่เรียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	เรียน	149	66.80
	ไม่เรียน	74	33.20
ภาษาญี่ปุ่น	เรียน	96	43.00
	ไม่เรียน	127	57.00
ภาษาจีน	เรียน	78	35.00
	ไม่เรียน	145	65.00

จากตาราง 5 พบว่า ภาษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษ จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 66.80 รองลงมาคือ ภาษาญี่ปุ่น จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 และภาษาจีน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 คน ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ**

ตาราง 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์
ชาวต่างประเทศ ด้านเนื้อหาวิชา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการ ปฏิบัติ
1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความชัดเจน	3.95	.62	มาก
2. กำหนดเนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.91	.65	มาก
3. เนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้	3.96	.65	มาก
4. เนื้อหาที่สอนถูกต้อง ทันสมัย	3.92	.70	มาก
5. เนื้อหาไม่ประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.09	.75	มาก
6. เนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับชั้นที่ ผู้เรียนกำลังศึกษา	3.92	.66	มาก
7. เนื้อหาวิชาช่วยพัฒนาความสามารถของนักศึกษาได้	3.95	.71	มาก
8. เนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอนลำดับจากง่ายไปหายาก	4.00	.73	มาก
9. เนื้อหาไม่ความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน	3.96	.79	มาก
รวม	3.96	.51	มาก

จากตาราง 6 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านเนื้อหาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาไม่ประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รองลงมาคือเนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอนลำดับจากง่ายไปหายาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้และเนื้อหามีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ เนื้อหาไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ตาราง 7 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์
ชาวต่างประเทศ ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการ ปฏิบัติ
1. แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ	4.25	.65	มาก
2. พูดจาสุภาพ	4.21	.75	มาก
3. ยิ้มแย้มแจ่มใส	4.25	.68	มาก
4. ประพฤติดีเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา	4.23	.67	มาก
5. มีน้ำเสียงและท่าทางการสอนที่เหมาะสม	4.11	.69	มาก
6. มีความมั่นคงทางอารมณ์และการควบคุมตนเอง	4.01	.77	มาก
7. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.16	.68	มาก
8. มีความกระตือรือร้น	4.24	.69	มาก
9. มีความยุติธรรม	4.00	.74	มาก
10. สามารถตอบคำถามหรืออธิบายให้นักศึกษา เข้าใจได้ชัดเจน	3.98	.76	มาก
11. มีความยืดหยุ่น	3.83	.75	มาก
12. มีความคิดสร้างสรรค์	4.00	.73	มาก
13. มีความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน	4.30	.74	มาก
14. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.14	.67	มาก
15. ให้กำลังใจและให้คำชมเชยนักศึกษาตาม สถานการณ์	3.87	.75	มาก
16. มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน	4.08	.67	มาก
17. ดักเตือนนักศึกษาเมื่อนักศึกษาปฏิบัติตัวในทาง ที่ไม่ถูกไม่ควร	3.98	.70	มาก
18. แสดงออกถึงความจริงใจ มีความรักเมตตาต่อ นักศึกษา	4.02	.76	มาก
รวม	4.09	.50	มาก

จากตาราง 7 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาคือแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะและยิ้มแย้มแจ่มใส ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 มีความกระตือรือร้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ มีความยืดหยุ่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

ตาราง 8 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการ ปฏิบัติ
1. ชี้แจงแนวการสอนให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน	3.92	.74	มาก
2. แนะนำแนวทางการเรียนให้นักศึกษาทราบ	3.90	.71	มาก
3. มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงจัง เอาใจใส่ต่อการสอน	4.06	.71	มาก
4. มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจการเรียน	4.01	.74	มาก
5. เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วยกัน	3.99	.75	มาก
6. ใช้เวลาสอนเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน	3.96	.76	มาก
7. ใช้วิธีการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย	3.94	.71	มาก
8. สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม	3.83	.75	มาก
9. สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.83	.70	มาก
10. จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	3.76	.74	มาก
11. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างทั่วถึง	3.92	.69	มาก
12. สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน	3.92	.77	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการ ปฏิบัติ
13. มีความสามารถในการอธิบายเนื้อหา บทเรียนให้นักศึกษาเข้าใจได้อย่าง ชัดเจน	3.93	.76	มาก
14. แจ้งเปลี่ยนแปลงการสอนล่วงหน้าใน กรณีที่มีภารกิจอื่นที่ตรงกับชั่วโมงสอน	4.00	.74	มาก
15. มีการสอนชัดเจนในกรณีขาดสอน	3.97	.76	มาก
16. มอบงานให้นักศึกษาที่มีปริมาณ เหมาะสม	3.90	.75	มาก
รวม	3.92	.54	มาก

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษา มีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงจัง เอาใจใส่ต่อการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือ มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจการเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 แจ้งเปลี่ยนแปลงการสอนล่วงหน้าในกรณีที่มีภารกิจอื่นที่ตรงกับชั่วโมงสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76

ตาราง 9 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์
ชาวต่างประเทศ ด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการ ปฏิบัติ
1. สร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.80	.71	มาก
2. ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมและตรงเนื้อหา ทำให้ ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น	3.82	.75	มาก
3. ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย	3.81	.78	มาก
4. สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.90	.72	มาก
5. ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้อย่าง เป็นรูปธรรมและเป็นกระบวนการ	3.88	.76	มาก
6. ใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่นเป็นสื่อการเรียนการ สอน	3.83	.78	มาก
7. ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้วิธีการใช้สื่อและ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	3.86	.72	มาก
8. สามารถปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ที่ดี	3.89	.76	มาก
9. มีเอกสารประกอบการสอน	4.03	.73	มาก
10. แนะนำเอกสาร ตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการ สอนให้แก่ผู้เรียน	3.99	.74	มาก
รวม	3.88	.56	มาก

จากตาราง 9 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อ
การจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวม
อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมโดยนักศึกษามี
ความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษา
มีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีเอกสารประกอบการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03
รองลงมาคือ แนะนำเอกสาร ตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.99 สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ สร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของ
ผู้เรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

ตาราง 10 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์
ชาวต่างประเทศ ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการ ปฏิบัติ
1. เรียกชื่อนักศึกษาได้ถูกต้อง	4.23	.77	มาก
2. มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา	4.22	.74	มาก
3. มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษานอกชั้นเรียน	4.02	.81	มาก
4. ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักศึกษา	4.11	.76	มาก
5. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา	4.24	.76	มาก
รวม	4.16	.66	มาก

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาคือ เรียกชื่อนักศึกษาได้ถูกต้อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษานอกชั้นเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

ตาราง 11 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์
ชาวต่างประเทศ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการ ปฏิบัติ
1. จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน	4.06	.68	มาก
2. แจ้งเกณฑ์การสอบผ่านและเครื่องมือ ประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาทราบ ล่วงหน้า	4.00	.79	มาก
3. มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเพื่อเก็บคะแนน ระหว่างภาคเรียนได้เหมาะสม	4.05	.74	มาก
4. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ ศึกษา	4.02	.74	มาก
5. การประเมินครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการและ ผลงาน	3.99	.74	มาก
6. การประเมินครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และ การแสดงออกทุกด้าน	3.97	.62	มาก
7. การตัดสินผลการสอบของอาจารย์มีความ ยุติธรรม	4.00	.73	มาก
8. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการ เรียนของตนเอง	3.92	.76	มาก
9. ใช้วิธีการประเมินผลอย่างหลากหลาย มีการ เก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติ	3.91	.71	มาก
10. สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามสภาพ ความเป็นจริง	4.02	.68	มาก
11. วัดผลการเรียนรู้สม่ำเสมอ	4.00	.74	มาก
12. แจ้งผลการวัดให้นักศึกษาทราบทุกครั้ง	4.01	.78	มาก
รวม	3.99	.56	มาก

จากตาราง 11 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อ
การจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านการวัดผลและประเมินผล
โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือจัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือ มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเพื่อเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียนได้เหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา และสามารถวัด และประเมินผลได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ใช้วิธีการประเมินผลอย่างหลากหลาย มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ตาราง 12 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ โดยรวม

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านเนื้อหาวิชา	3.96	0.50	มาก
2. ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์	4.09	0.49	มาก
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.92	0.53	มาก
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.88	0.55	มาก
5. ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา	4.16	0.65	มาก
6. ด้านการวัดและประเมินผล	3.99	0.56	มาก
รวม	4.00	0.48	มาก

จากตาราง 12 พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่า ในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติตนในการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยด้านที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมาคือด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ด้านเนื้อหาวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

การดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยใช้วิธีการสุ่มตามโปรแกรมวิชาและระดับชั้นปีที่ศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาศาสาศิลปศาสตร์ โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น อุดสาหกรรมท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2549 สุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 246 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 223 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

สรุปผล

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสามารถพิจารณาแต่ละด้านได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านเนื้อหาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือเนื้อหาที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอนลำดับจากง่ายไปหายาก และเนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้และเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2. **ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์** พบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน รองลงมาคือ แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ และยิ้มแย้มแจ่มใส มีความกระตือรือร้น และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ มีความยืดหยุ่น

3. **ด้านการจัดการเรียนการสอน** พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงจัง เอาใจใส่ต่อการสอน รองลงมาคือ มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจการเรียน แจ้งเปลี่ยนแปลงการสอนล่วงหน้าในกรณีที่มีการกิจอื่นที่ตรงกับชั่วโมงสอน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

4. **ด้านสื่อการเรียนการสอน** พบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีเอกสารประกอบการสอน รองลงมาคือ แนะนำเอกสาร ตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ สร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. **ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา** เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอนเป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา รองลงมาคือ เรียกชื่อนักศึกษาได้ถูกต้อง มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษานอกชั้นเรียน

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอน เป็นรายข้อ พบว่าในภาพรวมโดยนักศึกษามีความคิดเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประเด็นที่นักศึกษามีระดับความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน รองลงมาคือ มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเพื่อเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียนได้เหมาะสม วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา และสามารถวัด และประเมินผลได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ใช้วิธีการประเมินผลอย่างหลากหลาย มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติ

อภิปรายผล

การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ต่างชาติ ออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และนำเสนอข้อมูลโดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นเรียน โปรแกรมวิชาที่เรียน และภาษาที่เรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายด้านปรากฏว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งจากผลการศึกษาในครั้งนี้ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

ในด้านเนื้อหาวิชา ผลการศึกษายู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษส่วนใหญ่มองเห็นว่าเนื้อหาแต่ละวิชามีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนเนื้อหาที่อาจารย์สอนนั้น ตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ แล้วยังมีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกันกับจุดประสงค์ในการเรียนอีก และเนื้อหาวิชายังช่วยพัฒนาความสามารถของนักศึกษาได้เพราะเนื้อหาที่สอนถูกต้อง ทันสมัย มีความเหมาะสมกับระดับชั้นที่ผู้เรียนกำลังศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแดวิด แซนฟอร์ด (David Sandford, 1972 : 17 - 18) ได้กล่าวถึงด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาว่า หลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาเป็นเสมือนแนวทางการพัฒนากำลังคนระดับสูงของประเทศให้มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีเจตคติอันพึงประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลในสังคม หลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนการสอน และตั้งที่หวู่ชู่ฟาง (Wu Shufang, 2006 : 35 - 36) และหลี่เหลียงจ้ายกับหลิวผิงผิง (Hu Liangcai and Liu Pingping, 2004 : 102 - 105) ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาแม่ของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ฉะนั้นอาจารย์ที่มี

ความชำนาญด้านความรู้ภาษา สามารถสร้างบรรยากาศให้เรียนภาษาให้นักศึกษา และสามารถเลือกเนื้อหาที่เรียนได้ถูกต้อง เหมาะสมทันสมัย มีประโยชน์

ในด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ผลการศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนชาวต่างประเทศมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในระดับมาก ทั้งในเรื่องการแต่งกาย มีความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะมาสอน มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน สามารถตอบคำถามหรืออธิบายให้นักศึกษาเข้าใจได้ชัดเจน มีการให้กำลังใจ และมีการกล่าวคำชมเชยนักศึกษาตามสถานการณ์ ซึ่งคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพเหล่านี้ ล้วนเป็นบุคลิกภาพที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่ดี ดังคำกล่าวของ ถาวร สารวิทย์ (2523 : 89 - 90) และชาญชัย อาจินสมอาจารย์ (2547 : 8 - 16) ที่กล่าวถึง คุณสมบัติที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนว่า ผู้สอนที่ดีต้องมีคุณสมบัติทางวิชาชีพ ได้แก่ มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง มีความสามารถในวิชาที่สอน และความสามารถในการสอน และมีคุณสมบัติส่วนตัว คือ มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความกระตือรือร้น ฯลฯ และสอดคล้องกับระวีวรรณ ศรีครามศรี (2543 : 14 - 27) ได้กล่าวว่า ผู้สอนที่ประสบความสำเร็จในการสอนนั้น ส่วนมากแล้วจะมีความกระตือรือร้น และเอาใจใส่ต่อการสอน ซึ่งรวมถึงการค้นคว้าหาความรู้ที่น่าสนใจ การเตรียมการสอน และการดำเนินการสอน ผู้สอนที่เอาใจใส่ในการสอน จะติดตามผลการเรียนของนักศึกษา เอาใจใส่ต่อผลความก้าวหน้าของนักศึกษา นอกจากนี้ ผู้สอนที่เอาใจใส่ในการสอนจะต้องรู้สึกสนุก และชอบการสอน มีความภูมิใจที่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เอาใจใส่ต่องานในหน้าที่ และปฏิบัติงานการสอนด้วยความกระตือรือร้นเหมือนนักธุรกิจที่ปฏิบัติงานของตนเอง

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับด้านเนื้อหาวิชากับด้านบุคลิกภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนอาจารย์ต้องศึกษาหลักสูตร และประมวลการสอน การพิจารณาเลือกเนื้อหาวิชา และระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของการสอน สำหรับการสอนในเทอมหนึ่งๆในแต่ละหน่วยการสอน และในแต่ละคาบเวลาของการสอน รวมทั้งการวางแผนการเรียนรู้ การสอนกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดเตรียมเนื้อหาวิชา และการใช้สื่อการสอน และในระหว่างการสอน ผู้สอนจะต้องมีทักษะในการจัดและเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาให้นักศึกษา มีความสามารถในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาสนใจกิจกรรมการเรียนการสอน มีความสามารถในการเสริมแรง กระตุ้นและสร้างความสนใจให้นักศึกษา รวมทั้งมีทักษะในการใช้คำถาม ให้นักศึกษารู้จักการรักษากฎ ระเบียบ และวินัยในชั้นเรียนและสามารถสรุปบทเรียนได้ ส่วนหลังการสอนนั้นการมีความรู้เกี่ยวกับจุดประสงค์ของการทดสอบและแบบทดสอบ มีทักษะในการประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักศึกษา ประเมินผล

กิจกรรมการสอนและความสามารถในการสอนของตนเอง สามารถวิเคราะห์และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ได้ เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นต่อไป

ในด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันอาจารย์ผู้สอนได้มีการนำเอาสื่อต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในการสอนหนังสือจึงทำให้การเรียนการสอนในปัจจุบันไม่น่าเบื่อเหมือนเมื่อก่อน และสื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาและอาจารย์ เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจเรื่องที่สอนได้ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนภาษาในระดับอุดมศึกษานั้น นับว่าการนำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ดันบรรจง (2536 : 16 - 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น ช่วยในการสอนนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกัน เช่น นักศึกษาบางคนซึ่งเรียนอ่อนอาจจะต้องใช้รูปภาพ สื่อรูปธรรม หรือชุดการเรียนการสอนรายบุคคล ช่วยให้เขาบรรลุจุดประสงค์ในการเรียน ช่วยเสริมสร้างความสนใจของนักศึกษา ประหยัดเวลาในการสอน ซึ่งสื่อการเรียนการสอนถือเป็นตัวกลาง หรือพาหนะนำความรู้ไปสู่นักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญที่สุดต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ นักศึกษาจะค้นพบความจริงจากสื่อการสอน ทำให้มีความชัดเจนในความรู้ที่ได้รับ

ในด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผลการศึกษาอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในราชภัฏพิบูลสงครามนั้น มิได้มีช่องว่างในด้านความสัมพันธ์ว่า ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ชาวต่างประเทศแต่อย่างใด นักศึกษายังคงมีความเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา เรียกชื่อนักศึกษาได้ถูกต้อง มีความเป็นกันเอง สามารถให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษานี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดีขึ้น ดังคำกล่าวของพรชูลี อชาวร่ารุง (2525 : 232) กล่าวว่าความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์กับนักศึกษานั้น จะเป็นพื้นฐานของสภาพการณ์เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีขึ้น แต่ถ้าหากความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาไม่ดีเท่าที่ควรก็จะทำให้ประสิทธิภาพการสอนน้อยลงและเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ กับความผูกพันต่อสถาบันและการคงอยู่ หรือการออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษา

ในด้านการวัดผลและประเมินผล ผลการศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความเห็นว่า อาจารย์ชาวต่างประเทศมีการวัดและประเมินผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์ที่ศึกษา มีการจัดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีการแจ้งเกณฑ์การสอนผ่าน และเครื่องมือประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเอง มีการตัดสินผลการสอบที่มีความยุติธรรม ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะในการจัดการเรียน การสอนโดยทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามนั้น ทางมหาวิทยาลัยมีการกำหนดเกณฑ์และระเบียบในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่ชัดเจน และผู้สอนทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม จึงทำให้นักศึกษามีความเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศมีการประเมินผลการสอนอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของ อาจารย์ชาวต่างประเทศในภาพรวมและรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าอาจารย์ชาวต่างประเทศมีการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากในการพิจารณาคัดเลือกอาจารย์ชาวต่างประเทศเข้ามาสอนภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามนั้น ส่วนหนึ่งพิจารณาจากอาจารย์ชาวต่างประเทศเป็นอาจารย์ผู้สอนอยู่แล้วก่อนจะมาสอนที่ประเทศไทย หรือเคยเป็นอาจารย์ผู้สอนมาก่อน ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอน และส่วนใหญ่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรม นี้ทำให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับที่น่าพอใจ

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษา ของอาจารย์ชาวต่างประเทศเป็นรายด้าน จะพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ด้านสื่อการเรียนการสอน จากข้อมูลนี้ สะท้อนให้เห็นว่า ถึงแม้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่อาจต้องมีการพัฒนาในเรื่องสื่อการเรียนการสอน ซึ่งในการพัฒนาเรื่องสื่อการเรียนการสอนนั้น อาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวอาจารย์ผู้สอนภาษาเพียงลำพังเท่านั้น แต่ขึ้นอยู่กับนโยบายและการสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนของทางมหาวิทยาลัย ที่จะต้องมีการสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เรียนภาษาต่างประเทศกับอาจารย์เจ้าของภาษามีความคิดเห็นต่ออาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งทางด้านเนื้อหาวิชา ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผล ในด้านเนื้อหาวิชานั้นนักศึกษามีความคิดเห็นว่าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับอาจารย์ชาวต่างประเทศนั้น มีความตรงต่อเวลา มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงจัง เอาใจใส่ต่อการสอน มีเอกสารประกอบในการสอน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา และมีการประเมินผลการสอน โดยให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรมีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศต่อไป และควรส่งเสริมและสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาต่อไปว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ เช่น คุณลักษณะของนักศึกษา เพศ อายุ สาขาวิชาที่ศึกษา ระดับผลการเรียน และคุณลักษณะของอาจารย์ เช่น เพศ อายุ คุณวุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และเชื้อชาติ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะนี้ ในโปรแกรมวิชาหรือคณะอื่นๆ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่หลากหลายโปรแกรมและหลายคณะ

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยลักษณะเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มาจากประเทศที่ต่างกัน หรือสอนภาษาต่างกัน เนื่องจากธรรมชาติและวัฒนธรรมแต่ละประเทศแตกต่างกัน

2.4 ควรมีงานศึกษาวิจัยในลักษณะนี้ โดยใช้วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยแบบอื่น เพื่อสนับสนุนงานวิจัยนี้ เช่น ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Study) โดยการสัมภาษณ์ ซึ่งอาจได้ประเด็นอื่นๆ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2.5 ควรมีงานศึกษาวิจัยในลักษณะการเปรียบเทียบการสอนภาษาต่างประเทศระหว่างอาจารย์ชาวไทย และอาจารย์ชาวต่างประเทศ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ไหมตาจักร และคณะ. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโครงการหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กิ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม. (2542). ภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- เกษมา วรวรรณ ณ อุษุขยา. (2539). เมืองไทยในความใฝ่ฝันของนักคิดอาวุโส. [ม.ป.ท.: ม.ป.พ.]
- จินดา เพ็ชรรัตน์. (2543). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ฉลอง บุญญานันต์ และศุภชัย ศุภวรรณ. (2529). โครงการวิจัยที่ 3 โครงการวิจัยสถานภาพและบทบาทในอนาคตของสถาบันฝึกหัดครู ในการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาประเทศ: รายงานการวิจัย . กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู.
- ชวนชัย เชื้อสารุชน. (2541). โครงการประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2547). การนิเทศการสอนแผนใหม่. กรุงเทพมหานคร : โฟร์เพช.
- ชุตีรัตน์ เจริญสุข. (2545). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงตามความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถาวร สารวิทย์. (2523). อุตสาหกรรมศิลป์ สำหรับครูประถมศึกษา และมัธยมศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

- ทวีศิลป์ พรหมสุวรรณ. (2542). การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ **ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)**. ปรินูณานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาอุตสาหกรรมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิพย์วัลย์ สุรินยา และคณะ. (2539). **จิตวิทยาทั่วไป = General psychology**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2548, มิถุนายน - กันยายน). "บทความ อิทธิพลของภาษาอังกฤษในวิถีชีวิตไทย," **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม**. 2(1). 38.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). **รายงานผลการวิจัย เรื่อง สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย**. สุขุขทัย : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2525). **ภาษาอังกฤษสำหรับนักวิชาการ**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2541). **การเรียนรู้อาษาที่สอง: ผลการวิจัยเอกสาร**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล เสนะวงศ์. (2547). **รายงานการวิจัยเรื่อง อาจารย์ชาวต่างประเทศ: องค์ประกอบสำคัญของการประกันคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กรุงเทพฯ .** วิทยานิพนธ์ปรินูณามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันออก. คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2548). **หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : แฮ็ส ออฟ เคอร์มีส์.
- พิพัฒน์ วิเชียรสุวรรณ. (2540). **แผนการศึกษาแห่งชาติแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร : เดอะบุคส์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. (2550). **คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. (Online). Available HTTP : <http://human.psru.ac.th/People/index.php> .
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ดันบรรจง. (2536). **เทคโนโลยีในการผลิตสื่อการสอนคณิตศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.

- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2545). **การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ = Measurement and Achievement Test Construction.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามคัน. (2543). **เทคนิคการสอน.** กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วันเพ็ญ จันทร์เจริญ. (2542). **การเรียนรู้การสอนปัจจุบัน.** สกลนคร : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร
- วิจิตร ศรีสอาน. (2518). **หลักการอุดมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิรัตน์ ไทยชนะ และคณะ. (2545). **คู่มือและแนวทางการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544.** [ม.ป.ท.:ม.ป.พ.].
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย.** พิษณุโลก : สำนักงานส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ศักดิ์ดา ทรัพย์ขวัญเมือง. (2543). **การบริหารงานการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลางในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สรพรเพชญ อีสริยวัชกร. (2546). **ทฤษฎีการสอนสู่การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มเวลา.** ราชบุรี : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). **รายงาน “การสังเคราะห์รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูต้นแบบ” (ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) รูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุคนธ์ ภูริเวทย์. (2544). **การออกแบบการสอน = Instructional design.** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2544). **การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment).** นนทบุรี : จตุพร ดีไซน์.
- สุรณี แก้วกลม. (2546). **ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษต่อกระบวนการเรียนการสอนของโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.** อุบลราชธานี : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.

สุวัฒนา เอี่ยมอรพรรณ และคณะ. (2546). **แนวคิดและแนวปฏิบัติสำหรับครูเพื่อรองรับ
เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ตำราและเอกสารทาง
วิชาการคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ. (2541). **ครบเครื่องเรื่องวิทยากร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:
ดวงกมลสมัย.

Aviva Chomsky. (1998). **Identity and struggle at the margins of the nation-state :
the laboring peoples of Central America and the Hispanic Caribbean**.
Durham [N.C.] : Duke University Press.

Barratt, Leslie and E.H. Kontra. (2000, Autumn). "Native-English-Speaking Teachers in
Cultures Other Than Their Own," **TESOL Journal**. 9(3) :19 - 23.

David Sanford. (1972). **Who Put the Con in Consumer**. New York : Liveright.

Hu Liangcai and Liu Pingping. (2004, January). "Foreign teacher in China's English
teaching perspective," **Journal of Hunan City University, Humanities &
Social Sciences**. 25 (1) : 102-105.

Lee Cogan. (1974). **Studies in prose writing** . New York : Holt, Rinehart and Winston.

Lin Zhu. (2006, June). "Bilingual education goal and foreign teacher's function analysis,"
Journal of Xi'an International Studies University. 14 (2) : 91 – 93.

Rajagopalan, Kanavillil. (2004, April). "The Concept of 'Word English' and It's
Implications for ELT." **ELT Journal**. 58(2) : 116.

Wiersma, William and Jurs, Stephen G. (1990). **Educational Measurement and
Testing**. Boston : Allyn and Bacon.

Wu Shufang. (2006, August.). "Perspective foreign teacher in China's English teaching,"
Journal of Qiongzhou University. 13 (4) : 35 – 36.

Zhou Jiaqiu. (2006, February). "Foreign teacher teaching effect diagnosis," **Journal of
Zhaoqing University**. 27 (1) : 72 – 74.

ภาคผนวก

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อ
การจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

*****

- คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้ มีทั้งหมด 2 ตอน
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ
2. ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลง ในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

Miss Zhai Yunmei

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

โทร 08-58771768

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความข้างล่างแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ ชาย
 หญิง

2. ระดับชั้นปีที่เรียน ชั้นปีที่ 1
 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3
 ชั้นปีที่ 4

3. โปรแกรมวิชาที่เรียน ภาษาอังกฤษ
 ภาษาญี่ปุ่น
 อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

4. ภาษาที่เรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติ ภาษาอังกฤษ
 ภาษาญี่ปุ่น
 ภาษาจีน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ต่อการจัดการเรียน การสอนภาษาของอาจารย์ชาวต่างประเทศ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความข้างล่างต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านพิจารณาว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	1. ด้านเนื้อหาวิชา					
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน					
2.	เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.	เนื้อหาที่อาจารย์สอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้					
4.	เนื้อหาที่สอนถูกต้อง ทันสมัย					
5.	เนื้อหา มีประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
6.	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับชั้นที่ผู้เรียนกำลังศึกษา					
7.	เนื้อหาวิชาช่วยพัฒนาความสามารถของนักศึกษาได้					
8.	เนื้อหาวิชาที่อาจารย์สอนลำดับจากง่ายไปหายาก					
9.	เนื้อหา มีความสัมพันธ์และต่อเนื่องกัน					
	2. ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์					
1.	แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ					
2.	พูดจาสุภาพ					
3.	ยิ้มแย้มแจ่มใส					
4.	ประพฤติดีเป็นตัวอย่างแก่นักศึกษา					
5.	มีน้ำเสียงและท่าทางการสอนที่เหมาะสม					
6.	มีความมั่นคงทางอารมณ์และการควบคุมตนเอง					
7.	มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
8.	มีความกระตือรือร้น					
9.	มีความยุติธรรม					
10.	สามารถตอบคำถามหรืออธิบายให้นักศึกษาเข้าใจได้ชัดเจน					
11.	มีความยืดหยุ่น					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	มีความคิดสร้างสรรค์					
13.	มีความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน					
14.	มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน					
15.	ให้กำลังใจและให้คำชมเชยนักศึกษาตามสถานการณ์					
16.	มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน					
17.	ดักเตือนนักศึกษาเมื่อนักศึกษาปฏิบัติตัวในทางที่ไม่ถูกไม่ควร					
18.	แสดงออกถึงความจริงใจ มีความรัก เมตตาต่อนักศึกษา					
	3. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
1.	ชี้แจงแนวการสอนให้นักศึกษาทราบอย่างชัดเจน					
2.	แนะนำแนวทางการเรียนให้นักศึกษาทราบ					
3.	มีพฤติกรรมที่แสดงถึงความจริงใจ เอาใจใส่ต่อการสอน					
4.	มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจการเรียน					
5.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาด้วยกัน					
6.	ใช้เวลาสอนเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน					
7.	ใช้วิธีการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย					
8.	สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม					
9.	สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
10.	จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน					
11.	ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ทั่วถึง					
12.	สามารถช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้และพัฒนาได้ตามศักยภาพของตน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13.	มีความสามารถในการอธิบายเนื้อหาบทเรียนให้นักศึกษาเข้าใจได้อย่างชัดเจน					
14.	แจ้งเปลี่ยนแปลงการสอนล่วงหน้าในกรณีที่มีภารกิจอื่นที่ตรงกับชั่วโมงสอน					
15.	มีการสอนชัดเจนในกรณีขาดสอน					
16.	มอบงานให้นักศึกษาที่มีปริมาณเหมาะสม					
	4. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
1.	สร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
2.	ใช้สื่อการสอนได้เหมาะสมและตรงเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น					
3.	ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย					
4.	สามารถแสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
5.	ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นกระบวนการ					
6.	ใช้แหล่งความรู้ในท้องถิ่นเป็นสื่อการเรียนการสอน					
7.	ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้วิธีการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่างๆ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
8.	สามารถปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี					
9.	มีเอกสารประกอบการสอน					
10.	แนะนำเอกสาร ตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน					
	5. ด้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา					
1.	เรียกชื่อนักศึกษาได้ถูกต้อง					
2.	มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา					
3.	มีเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษานอกชั้นเรียน					
4.	ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักศึกษา					
5.	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	6. ด้านการวัดผลและประเมินผล					
1.	จัดให้มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน					
2.	แจ้งเกณฑ์การสอบผ่านและเครื่องมือประเมินผลการเรียนให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า					
3.	มอบหมายงานให้นักศึกษาทำเพื่อเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียนได้เหมาะสม					
4.	วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ศึกษา					
5.	การประเมินครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการและผลงาน					
6.	การประเมินครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ และการแสดงออกทุกด้าน					
7.	การตัดสินผลการสอบของอาจารย์มีความยุติธรรม					
8.	ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของตนเอง					
9.	ใช้วิธีการประเมินผลอย่างหลากหลาย มีการเก็บข้อมูลระหว่างการปฏิบัติ					
10.	สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง					
11.	วัดผลการเรียนรู้สม่ำเสมอ					
12.	แจ้งผลการวัดให้นักศึกษาทราบทุกครั้ง					

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
ที่ สบท. ๑๐๗๗) /๒๕๕๐ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ทวีศักดิ์ ชันยศ

ด้วย Miss Yunmei Zhai นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยมี ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
ที่ สบพ. ๖ ๑๙๗ / ๒๕๕๐ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุขแก้ว คำสอน

ด้วย Miss Yunmei Zhai นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยมี ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

ที่ สบพ. ๑ ๐๕๓) /๒๕๕๐ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิวัฒน์ ชาญวิชัย

ด้วย Miss Yunmei Zhai นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยมี ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
ที่ สบท.๑๐(๘๓) /๒๕๕๐ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐
เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์วีราพร พงศ์อาจารย์

ด้วย Miss Yunmei Zhai นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยมี ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
ที่ สบพ.๑๐๘๓) /๒๕๕๐ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐
เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เตือนใจ เกียวซี

ด้วย Miss Yunmei Zhai นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ระหว่างดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของอาจารย์ชาวต่างชาติ โดยมี ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานประสานการจัดการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ด้วย เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 รับที่ 1140
 วันที่ 29 มี.ค. 2558
 เวลา 16.00 น.

ส่วนราชการ สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
 ที่ สบพ. ๑๐๐ /๒๕๕๐ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๘
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ด้วย Yunmei Zhai นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 การบริหารการศึกษา รุ่นที่ ๑ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของ
 นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของ
 อาจารย์ชาวต่างชาติ โดยมี ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เกษม บุญโญ เป็น
 กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว นักศึกษาจะต้องเข้าเก็บข้อมูลจาก
 สถานที่จริง

ดังนั้น สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรด
 อนุญาตให้นักศึกษาผู้นี้ได้เข้าเก็บข้อมูลในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการ
 จัดการในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ดร.ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 เพื่อโปรด ( ) ทราบ ( ) ทราบและสั่งการ
 เห็นสมควรให้

1. ...
2. ...
3. ...

ในนามของคณะ
นางสาว...
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมบัติ พรหมเสน)
 ผู้อำนวยการ

ขอ คมส. 1140
 คอศ. ...
 30 มี.ค. 58

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	Miss Zhai Yunmei
เกิดวันที่	14 ตุลาคม 2524 (ค.ศ. 1981)
สถานที่เกิด	Zhaijia Gaofeng Jiantang Quanzhou Guilin Guangxi China
สถานที่ปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์สอนภาษาจีน
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

ประวัติการศึกษา

ค.ศ. 2000	ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนที่สาม อำเภอQuanzhou เมือง Guilin มณฑล Guangxi ประเทศ China
ค.ศ. 2004	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขา ภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรม เอเชียอาคเนย์ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน
ค.ศ. 2007	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก